PROMIN

ПРОМІНЬ

РІК VIII СІЧЕНЬ — JANUARY, 1967 ЧИСЛО 1

Authorized as Second Class Mail by the Post Office Department, Ottawa, and for Payment of Postage in Cash.

ПРОМІНЬ
РІК VIII
Ч. 1
СІЧЕНЬ, 1967
Виходить раз у місяць

Видає
Союз Українок Канади
Редагує Редакційна Колегія
Наталя Когуська — редакторка, Анна Токарик — голова Союзу, Ольга Войценко, Савеля Стечишин, Катерина Міськів, Тоня Горохович, д-р Ганна Янішевська, Оленка Негрич.

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B., Winnipeg 4, Man.

PROMIN
VOL. VIII
JANUARY, 1967
No. 1
Monthly Publication

Published by
Ukrainian Women's Ass'n of Canada
Edited by Editorial Committee
Natalia Kohuska, Editor

Subscription in Canada	$4.00
Subscription in other countries	4.50
Single copy	.50

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B., Winnipeg 4, Man.

На обкладинці: **Е. Козак — Українське село перед Свят-Вечером.**

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи. Дописи, які поміщуються в інших часописах, редакція містити не обіцює — уникаємо повторювання.
Не поміщені рукописи редакція не звертає, хіба за спеціяльним, згори зазначенним застереженням.

Найкращі побажання
Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від
THE INDEPENDENT WHOLESALE LIMITED
WHOLESALE GROCERS
10326 - 107 Street **Edmonton, Alta.**

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від
CROPO FUNERAL CHAPEL
TELEPHONE: JU 6-8044
N.W. Main at Luxton, Winnipeg 4, Man.
Thomas B. Cropo — president

ВСІМ НАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
пересилаємо найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого та успішного
НОВОГО РОКУ
FERBY-MULKA AGENCIES LTD.
202 Wenthworth Building — 10209—97 Street, EDMONTON, ALTA.
PERSONALIZED SERVICE FOR ALL YOUR INSURANCE NEEDS
Phone 424-5757 **Gerry Slipchuk,** Manager.

ВСІМ НАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
пересилаємо найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого та успішного
НОВОГО РОКУ
UKRAINIAN BOOK STORE
10205-97 Srteet — Edmonton, Alberta
Phone: GA 2-4255
Найбільший вибір книжок, рекордів, музичних нот та стінних календарів.
Пишіть по безплатні каталоги: книжок, рекордів, календарів.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає всім своїм покупцям
EMPIRE DRUG Co. LTD.
Selkirk & Arlington Phone JU 6-2212
WINNIPEG
Іван Симчич, управитель

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОМІНЬ

РІК VIII СІЧЕНЬ, 1967 Ч. 1

На порозі Сторіччя

Ще так свіжо майоріє в пам'яті минулий рік — рік 75-ліття українського поселення в Канаді. Аж ось йдемо назустріч новому 1967-му рокові, рокові Сторіччя Канади. Ступаємо на його пороги як українці й як горожани цієї благодатної країни. Від дня „народження" Канади, а приїздом перших українських поселенців дуже коротка відстань — всього 25 років.

Офіційна дата народження канадійської держави числиться від липня 1867 року, від так званого Домінійон Дей. Ось що каже історик Канади:

„Розвиток Канади як автономної держави починається від часу, коли провінції Канади приступили до Конфедерації й утворили домініяльне правительство.

...1867 року брітійський парлямент ухвалив, так званий, Брітіш Норт Америкен Акт, який став правосильним в Канаді з дня 1-го липня 1867 року.

Новий Конституційний акт увійшов в життя і його силою створено Домінію Канади з домініяльним правительством. Першими членами Домінії Канади були чотири провінції: Онтаріо, Квебек, Нова Шкоція і Новий Бронсвик.

Канадійських політичних лідерів, які положили найбільше заслуги коло переведення Конфедерації називають в історії Канади Батьками Конфедерації..."

Канаду, без застереження хочемо назвати благодатною країною. Це, мабуть, найбільша у світі країна великого добробуту, і не лише тому ми, українці, любимо Канаду, що вона дає нам вигідно в достатках жити, що ситить нас своїм хлібом і добром, але тому, що в ній ми знайшли повну свободу культурного розвитку, беззастереженої участи в політичнім житті Канади, як горожани, рівного трактування у привілеях в багатьох аспектах.

І цю свободу українці, що живуть у Канаді уміють оцінити більш як хто інший. Бо жодний нарід, що приїхав до Канади в ролі еміґрантів не зазнавав таких політичних, економічних і культурних утисків, як зазнавав їх український нарід на „рідній не своїй землі". Жодний з поміж замешкалих в Канаді народів немає такого великого числа політичної еміґрації, як має їх українська етнічна ґрупа. Тому ту свободу українці оцінюють по своєму, тому зріст громадського життя серед українців у Канаді найбільший як серед інших замешкалих тут народів.

На адресу українців можна почути в Канаді багато прихильної думки. Опінія про україн-

**
*

В блакиті зорі розцвітають
Якось інакше, як щоднини
На землю втомлену до краю,
З неба, мов янголи злітають
До Нього: Господа й Дитини.

Бо Він родився вже між нами
(В палатах? Хатах? У варстатах?),
Бо Він прийшов, як брат до брата,
Щоб дні розпуки та нестями
Не володіли над серцями.

Прийшов налити в душу віри
У правди світлу перемогу:
Щоб наші душі бідні й сірі
На сталь і кремінь згартовіли
На нашу життєву дорогу.

О. Далекий

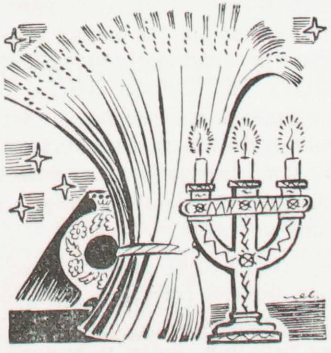

УСТАНЬ, ГОСПОДАРЕНЬКУ

Ой устань, устань, господареньку,
Побуди свою всю челядоньку
Ой най же она раненько встає
Світлі світлоньки позамітає
Тисові столи позастиляє,
Пшеничним хлібом позакладає.
Бо прийдуть до вас врічні гостеньки,
Врічні гостеньки колядниченьки.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

центральна управа Союзу Українок Канади і редакція „Променя", всім своїм читачам, членкам організації та їх родинам.

Вітаємо святочним привітом Центральну Управу та членів складових організацій СУС.

Найкращі святочні побажання засилаємо всьому українському народові у світі та на рідних землях.

Анна Токарик, голова **Орися Сушко,** секретарка.

ців, як взірцевих горожан, а рівночасно як одної з сильних етнічних ґруп загально поширена серед співгорожан Канади. І не тільки поширена вона серед самого населення, серед наших сусідів, але й серед впливових державних чинників Канади.

В Канаді ми знайшли дружнє відношення, пошану людей, серед яких нам доводиться жити, але цю пошану дають нам не за те, що ми „добрі люди". Цю пошану ми здобули тому, що ми зуміли пошанувати достойність своєї національности, що ми вміли визначити свою ідентичність, що зуміли гідно означити себе як люди з питоменною нам духовістю, історією і культурою у всіх її аспектах.

Українці братимуть участь в Сторіччі Канади, як горожани Канади, але прийдуть до Ювілею своєї прибраної країни не з порожніми руками. Принесуть вони свої багаті подарунки Канаді, що їх вкладали за минулих 75 років в розвій економічний, господарський, засвідчать і своє питоме духове багатство, яке вкладаємо в скарбницю канадійської культури.

Спеціяльний дар на Сторіччя Канади несе Союз Українок Канади як перша в цім краю українська жіноча організація — збірку картин образотворчого мистецтва українських художників, обраних на конкурсі, що його улаштовує Комітет Проєкту Сторіччя Канади при центральній управі Союзу Українок Канади.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім своїм покупцям і приятелям
SYTNICK FLOWER SHOP
177 Oak Street, Dauphin, Man.

СВЯТО ЛЮБОВИ

Різдво, Йордан. Це гарні свята, наші свята, свята, з якими в'яжуться спомини дитинства і молодечих літ.

Я дитина села і ніщо так живо, ніщо так глибоко не запало у мою душу, як саме вражіння цих свят на селі. У нас у хаті зберігали всі традиції — подібно, як у кожній селянській хаті і тому може, саме тому — спомини ці залишились мені досі. Залишились живі і незатерті у моїй пам'яті, залишились дорогі образи тихих щасливих, дитячих Свят-Вечорів. І кожного року ще й досі, коли приходять ті зимові свята — я в уяві своїй завжди бачу село...

Низенькі хатини присипані пухом білого снігу і тихий свят-вечірній сумерк.

На небі миготять перші зорі. Застелюють столи. В кімнаті святочно пахне ладан і соснина. Горять воскові свічки. На вікнах морозні квітки. В печі вогонь іскорки сипле. Десь у кутку вівсяний дідух. Під столом сіно.

Рідня зійшлася в гурт. Тихе, таємне вижидання. Просфора. Побажання. Молитва. Сльози на очах. Ялинка. Вечеря, опісля коляди.

Або Йордан. Йордан це може найбільше наше українське свято.

І знову думка лине туди, далеко на верхи підгір'я, над береги Бистриці Золотої — ріки моєї рідної та коханої.

І знову спомини, знову мереживо споминів ясних, споминів дівочих днів.

Широкі береги Бистриці вкриті народом. Ціліське село на ріці. Жіноцтво, парубоцтво, дітвора з дзвіночками в руках. Дідусі сиві, матері журливі, дівчата як маків цвіт. Народ зібрався — народу хмара — народ, як писанка одна...

В ріці прорізана полонка, а з неї хрест трираменний, тесаний з леду, підносить вгору рамена. Хрест у зелені — заквітчаний ялиною, барвінком, позліткою і вівсом.

Церковна старшина — воскові трійці поклоном додолу схиляє...

„Христос хрестився в Йордані!" — несуться могутні звуки далеко, далеко лугами!..

„Христос хрестився в Йордані!" Село співає. Жіноцтво свячену воду черпає з ріки — у розмальовані глиняні дзбанки.

Так... Усе це нам близьке, все рідне, все дороге! І якусь дивну тугу несуть ці свята з собою... Тугу за минулим і гарячим бажання кращого завтра!

І тому може — саме тому — взявся у нас той гарний добрий звичай святкувати ці свята разом, святкувати їх у ширшому гурті, нашої, української рідні святкувати їх по наших товариствах Ділитися кутею та ділитися своїми думками. Бо може нікому так, як нам, і як нам сьогодні — потрібне це споріднення, потрібне з'єднання духа і думки. Потрібне згуртування всіх наших сил — згуртування старих і молодих в одну велику рідну сім'ю української громади.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

нашим приятелям, всьому членству Союзу Українок, редакції „Промінь" і всьому українському народові.

ОЛЬГА й АНТІН ФУГИ

1161 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

Тому переживаймо ми, жінки, ясніші хвилини у „Різдвяній казці". Забудьмо про всі не згодини і болі будня та думаймо більше про наше прийдешнє.

Хай буде в нас свято — справдішне свято, свято любови, згоди і взаємного зрозуміння.

М.Г.

П'ЯТЬ ЖІНОК ВЕЛИ ПЕРЕД

Як воно й не дивно, але донедавна неможливо було іменувати до сенату будь-якої жінки, бо згідно з законом жінка не вважалася особою. Довгі роки слово „особа" стосувалося тільки мужчин. Навіть Верховний Суд Канади вирішив 1928 р., що згідно з Актом про Британську Півн. Америку жінок не можна вважати „особами". Вони не могли бути іменовані до сенату, бо 24 розділ того Закону каже: „можуть бути іменовані тільки особи" („перзонс").

Саме тоді п'ять рішучих жінок в Альберті розпочали кампанію. Вони внесли до Верховного Суду, а потім до британської Таємної Ради справу, що отримала назву „Справа особи". У жовтні 1929 р. Таємна Рада скасувала рішення Верховного Суду: слово „особи" означає мужчин і жінок. Таким чином жінки могли стати членами сенату.

Група згаданих жінок діяла під керівництвом судді Емілі Мирфі, яку 1916 року іменовано поліційним суддею, як першу жінку в британській імперії. Її підтримували в тому процесі: Луїз МекКінні — перша жінка в британській імперії, обрана до законодавчої палати (Альберта 1917); Айрін Парлбі — міністер в альбертському уряді та делеґат до Ліги Націй у Женеві; Неллі МекЛунґ — учителька і суспільна реформаторка в Манітобі, а згодом депутат в Альберті; Генріет Едвардс, яка ціле життя боролася за права жінок в Альберті.

Мин. року померла Айрін Парлбі — остання з тієї групи жінок, які здобули для канадійського жіноцтва право на сенаторство. Їй було 96 років. У 1930 р. вперше іменовано сенатором канадійку Кейрін Вілсон з Оттави. „К.С."

В СОРОКЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

На передодні святкування свого сорокліття, Союз Українок Канади — перша всеканадійська організація, з гордістю переглядає світлі сторінки своєї діяльности і поважних досягнень. Сторінки заповнені ідейною і відданою працею в службі для свого поневоленого народу в його визвольних змаганнях, тривким стоянням на сторожі культури, національних святощів та надбань; в вихованні й заопікуванні наших дітей і молоді в СУМК; та повної участи в громадському житті Канади.

Рік 1926 записаний історичною датою серед українського суспільства в Канаді. Того року, 26-го грудня, здійснилася наша мрія, коли офіційно сформовано організацію Союзу Українок Канади. Сталось це на першому жіночому з'їзді в місті Саскатуні, під час Загального Народного З'їзду.

Початки організації сягають далеко глибше в піонерські часи. Жіноцтво на місцях почало працювати при Українських Народних Домах, читальнях „Просвіти" — та при Церквах. На цьому першому З'їзді було сцентралізовано сім відділів. Сьогодні наша організація начислює 150 активних відділів розкиданих по широкій Канаді, об'єднуючи звиж п'ять тисяч ідейних канадійських українок. Для успішного переведення праці, створено Провінційні Екзекутиви в Британській Колюмбії, Альберті, Саскачевані, Манітобі та на Сході Канади — в провінціях Онтаріо і Квебеку.

Від першого року, багато уваги присвячено українському народному мистецтву. Головний Музей Союзу Українок Канади льокується при Інституті Могили в Саскатуні. Тут зберігаються цінні експонати — народні строї, вишивки, тканини, книжки, писанки, і багато інших унікатів, що їх привезли з собою наші поселенці, а згодом подарували до музею, як спадщину для наступних поколінь. Маємо чотири філії музею: в Ванкувері, Едмонтоні ,Вінніпегу і в Торонті.

Від самого початку свого існування, Союз Українок Канади поставив перед собою великі і благородні цілі й завдання, які й до сьогодні є актуальними.

Кличі, що залунали від моря до моря, по наших відділах: „Бережи й шануй свою прадідівську Віру і Церкву", „Неси перед світом гідність свого народу", — стали нашими заповітами. Наша відзнака, Смолоскип, — символ світла й свободи — просвічує нам дорогу.

Велику увагу присвячує наша організація виховній праці з дітьми й молоддю — всюди й завжди підкреслюючи вагу матірної мови. В програму входять Дитячі Садки, Недільні Школи, Українські Школи, праця з молоддю СУМК, та літні оселі. Стипендії для студентів і День Студента, заокруглюють повне піклування над молоддю.

В культурно-освітній ділянці — започатковано гуртки книголюбів. Відбуваються академії видатних жінок України, Свято Книжки, День Матері, Курси Українознавства, Курси для інструкторок, що працюють із СУМК та семинарі для матерей.

Зв'язки Союзу Українок Канади: Наша Організація входить в склад Союзу Українців Самостійників формою федерації з окремою адміністрацією і управою. Від 1939 року ми входимо в склад Національної Ради Жінок Канади, де багато наших членок займають визначні пости в льокальних, провінційних і домініяльних управах Ради. Цього року, чотири наших членок були делегатами з Національної Ради Жінок — а всіх делегаток було 10 — на Міжнародну Конференцію Жінок, що відбулася в Тегерані, Іран.

В житті організації преса і книжка відограють велику ролю. Офіційний орган Союзу Українок Канади була сторінка в „Українському Голосі", а тепер, вже сьомий рік, наша організація видає власний журнал „Промінь", який є здобутком нашого жіноцтва.

За 40 років існування, Союз видав сотки різних рефератів, програм на народні свята, програми для дітей — на Різдв'яні Свята, на День Матері, Програму СУМКівцям, — підручник „Нашим Найменшим"...

У роковини 70-ліття Жіночого Руху на Україні, створено Фундацію ім. Наталії Кобрин-

Провінціяльна Управа Союзу Українок Канади на Альберту

б а ж а є

Веселих Свят Різдва Христового

і

Щасливого Нового Року

Управам і членству всіх складових організацій С.У.С. З окрема центральній управі Союзу Українок Канади, редакції й читачам „Променя" і членкам усіх відділів; загально, всьому українському суспільству.

П. Сліпчук, голова **М. Самоїл, секр.**

ської, для видавничих цілей. Фонд фундації з кожним роком значно зростає та приносить великі користи.

Старанням Союзу вийшли в світ ось такі публікації:

Збірник — в День Матері

Наші Визначні Жінки — Софії Русової.

Мистецькі Скарби Українських Вишивок — Савелі Стечишин.

Три сильветки — Леоніда Білецького.

10-ліття Союзу Українок Канади.

Чверть Століття на Громадській Ниві і На Сторожі Культури — Наталії Когуської.

Українська Жінка в Хореографії — Марії Пастернакової.

Українські Вишивки і Стіби — Анастасії Рурик.

Батьки і Діти — Тоні Горохович, — та багато, багато інших.

З нагоди Сторіччя Канади, Союз Українок Канади проголосив три проєкти:

1. Образотворча Збірка Картин з історії українок у Канаді.

2. Стипендія в сумі $500.00 за тезу „Вклад українців у розбудову Канади.

3. Видання інформативної книжки, про досягнення Союзу на протязі 40 років — в українській і англійській мовах.

Союз Українок Канади, за 40 років, виправдав своє існування. Пройдений шлях позначився великим й цінними здобутками.

На цьому місці треба зложити признання нашим першим оснувателькам — провідницям, бо ж завдяки їм, їхній ініціятиві, наша організація зробила великий поступ.

„Хто знайде жінку честиву, то від дорогоцінних перлів віна дороша" — (Приказки Соломона).

Ось такими й були наші основоположниці. Їх добровільна праця, висока ідейність, запалили серця нашого жіноцтва — членства — й зробили нашу організацію вічно живою, „дорожчу від дорогоцінних перлів"...

Доповідь голови Союзу Українок Канади пані Анни Токарик, виголошена в неділю, 7-го серпня, 1966, почерез радіостанцію СКЮА в Едмонтоні, Альберта.

Свят-Вечір

Минула страшна ніч. Здавалося, що такого страхіття людина ніколи не переживе. Спочатку було чути окремі постріли з рушниць, а потім почалась така стрілянина, що годі було розібрати в котрий і з котрого напрямку летіли снаряди.

Стіни дрижали... Шибки — їх давно не було. Позатулювані вікна, виглядали наче очі сліпця...

Ранок не приніс відради. Тяжкі, сірі хмари вкривали небо... Вулиці мертві...

Де-не-де з димарів здіймався димок... З дверей шкільного будинку вийшла жінка. Холодне ранішнє повітря охопило її постать. Вона щильніше загорнулася хусткою, подивилася на всі боки, перехрестилася і рушила в напрямі пристані...

— „Завідуюча школи казала, що сьогодні десь там, будуть давати хліб... Хоч би фунт дістати!... Боже, як тяжко жити! Мати одну лише дитину, та й ту нема чим годувати... Ні хати, ні чоловіка, ні засобів до існування. Живеш з ласки в шкільній кухні, яку ніяк не обігріеш... Хоч би потепліло швидче!.."

Так, думаючи про все разом Марина не помітила, як дійшла до крамниці. Хліба ще не було, але черга стояла на два квартали.

— „Чи дістанемо хліб хоч сьогодні? Хоч би потроху. Мені нема вже чим дітей годувати, все що мала виміняла... П'ять ротів!... Найстаршому десять літ. Чоловіка нема... Пішов, як у воду канув. Чи живий?..."

Обтираючи хусткою сльози, бідкалася сусідка по черзі.

— „А я, маю лише одну донечку — єдину потіху, і ту нема чим годувати. Не дай Боже чого злого! — Не вижила б!.."

Додала Марина і мимоволі перехрестилася.

Час минав. Люди стояли і чекали. Почалася знову стрілянина... — Де-хто побіг ховатися, але більшість стояла — тримала чергу. Холод дошкуляв сильніше. Той, хто був легко вдягнений почав притупцьовувати на місці. Великий лапатий сніг вкривав землю і людей... В повітрі, як в молоці... Вже ніхто не стояв спокійно. Черга наче вуж почала рухатись. Плескали руками, стрибали на одній нозі, збиваючи один одного з місця. Танцювали під свист куль

і снарядів мов дикуни, виконуючи невидимий в світі обрядовий танець — чекання на хліб...

Раптом страшний гуркіт приголомшив всіх. Перелякані люди попадали на землю. Десь недалеко розірвався снаряд. З боків було чути стогін.

Сусідка по черзі — мати п'ятьох дітей лежала в калюжі крові... Їй вже хліб був непотрібний. Але діти?... Бідні діти!..

Нараз хтось крикнув: хліб ... хліб привезли!... Всі кинулися в чергу... Поранені й мертві були забуті на той час...

Вже вечоріло, коли Марина вернулася з хлібиною додому. В кухні було зимно. Її донечка сиділа зверху холодної плити. Перестрашена, з заплаканими оченятами, вона кинулась матері на шию...

— „Мамусю рідненька, я вже не хочу хліба, я тільки хочу бути з тобою!.."

— Не плач доню, дивись, я принесла цілу паляницю!... Нам вистарчить на цілий тиждень... Буде чим Різдво святкувати... Вже й вечірня зіронька зійшла!... Святий вечір надійшов. Зачекай, ось вечерю зроблю..."

За півгодини в кухні стало тепліше. Марина замісць каганця засвітила ґазову лямпку. Приємне тепло і відблиск від лямпи зробили кухню затишною. Пахло хлібом і картопляною юшкою...Мама і доня їли святу вечерю, а з голови Марини не виходило пережите в черзі...

— „Бідні діти! Як би знала де живуть, пішла б забрала, хоч на сьогодні, а там... Боже, Боже..."

Вона притулила донечку до своїх грудей. На заспокоєному і щасливому обличчі дитини лягли тіні від лямпи і похиленої голови матері.

Минали роки. Мінялося життя, а той пережитий Святий Вечір завжди пам'ятний...

— А скільки їх було і є таких!...

Україна, 1942 р. **Наталія Кібець.**

З Різдвом Христовим та Новим Роком
щиро вітаємо
всіх членок проводу Союзу Українок Канади: в центральній управі, провінціяльних екзекутивах, відділах і все членство нашої організації. Вітаємо редакцію „Променя" та всіх його читачів.
Христос Рождається! — Славімо Його!
Манітобська Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок Канади
Теодора Гаврисишин, **Анастасія Сарчук,**

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпегу
Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.
Оля Філь, голова **Анна Назаревич,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім своїм клієнтам і приятелям
GREGORY J. RATUSKI
Barrister & Solicitor
600-1 Paris Bldg., Phone 942-0157
WINNIPEG 2, MAN.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ В САСКАТУНІ
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.
Христос Народився!
Д. Баєр — голова **В. Лабач** — кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Відділ Союзу Українок ім. О. Кобилянської в Смокі Лейк, Алберта
всім членкам по інших відділах, редакції „Промінь" і всьому українському народові.
М. Вовк, голова **М. Паламарик,** секр.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим приятелям і всьому українському народові
SNEATH-STRILCHUK
Funeral Service Ltd.
DAUPHIN, MAN.
Pres. W. Strilchuk
Ste. Rose Memorial Chapel Ltd.
Roblin Memorial Chapel Ltd.

Маруся Галя Оробко

Українське громадянство в Канаді радіє ще одною молодою професійною силою, що збільшує й збагачує число видатних горожан нашого краю. Це є Маруся Галя Оробко, яка закінчила правничий факультет з відзначенням, а при кінці місяця вересня була прийнята як повноправний адвокат до фірми **Clement, Parlee, Irving, Mustard and Rodney**. Ця професія чомусь захоплює тільки дуже мале число дівчат у Канаді, мабуть тому, що вона вимагає надмірно багато праці в студіях, а пізніше, безнастанної „боротьби" за рівноправність на цьому „чоловічому" полі. Про це свідчить факт, що коли Маруся отримала свій ступінь **LL.B.**, вона була одинока дівчина з-поміж великого числа мущин-правників! Рік перед тим вона здобула ступінь **B.A.** — також з відзначенням.

Господь обдарив молоду Марусю талантами й здібностями „на кожну руку" і невсипущою енергією. Вона постійно зацікавлена рухом і бере активну участь у різних ділянках громадського життя. Ми можемо, з подивом, зазначити тут тільки дещо з її різноманітної діяльности:

У молодому ще віці вона закінчила школу гри на піяно з великим успіхом, а також грала на чельо в шкільній оркестрі; була редакторка шкільної газетки; виявляла неабияку здібність у малярстві — її образ з Чорчила заслуговував на велику похвалу й признання, а також і на лист ґратуляцій від самого Сір Вінстона Чорчила.

Вступивши на університетські студії, Маруся й тут виявляла свої здібності: була членом Клюбу Дебатантів та інших груп. Її запрошено стати членом **Blue Stoking Club** (це є визначний жіночий клюб, з обмеженим членством); була постійно членом управи правничого клюбу. Кожного літа, по закінчені учбового року, Маруся негайно вибиралася в подорож: одного літа відвідала Европу, другого — переїхала Америку від моря до моря. По закінченні студій, вона включилася до групи **Commonwealth Bar Ass'n.**, у поїздку до Австралії, а звідтам довкола світу. Нью Делі, Індії, всі учасники були гістьми Дост. Р. Міченера, Комісіонера Канади, який також закінчив правничий факультет на Албертійському університеті. В Австралії, Маруся завважила, що жінки-правники беруть багато більше практичної участи в судових розправах чим тут у Канаді — й вона постановила собі піти цією дорогою, головно в родинних та маєткових справах. Наступного року Маруся поїде побачити Африку.

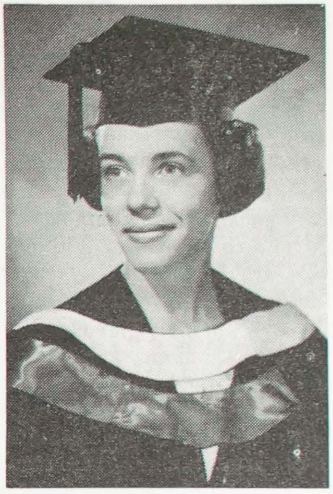

Маруся Галя Оробко, L.L.B.

Вона бере діяльну участь в: **University Women's Club, Canadian Bar Association and in the International Law Society**. До цього, вона проводить залюбки довгі години в Клюбі Летунів Едмонтону, як компетентний летун, а також має велике замилування у полюванні з членами **Edmonton Gun Club**; в неї жевріє амбіція удостоїтися бути членом **Trap Shooting Team**, у найближчих Олімпійських змаганнях. Любить теж ходити на ловлю риб. Між цим знаходить час на ковзанку, їзду на лижах та теніс.

Молоденькою дівчиною, Маруся була членом Молодшого і Старшого Відділів СУМК при Катедрі Св. Івана та брала участь у різних підприємствах. У громадському житті, вона є членом „**Quota Club**" і завжди приймає пост урядника в Екзекутиві Молодих Лібералів в Альберті.

Маруся є внукою відомих громадських діячів і жертводавців пані Михайлини Будник і бл. п. Петра Будника, пані Юлії Оробко, яка живе в Келовна, Б.К. Батько її, д-р Василь Оробко, є директором Інституту Св. Івана. Він є почесним членом, а також бувший голова Українського Легіону (**Norwood Legion Branch**), **past president of the Edmonton Dental Society, head of the Edmonton Health Board, served as trustee on the Public School Board, and was associate professor at the University of Alberta.**

Мама Марусі, пані Галя Оробко, є довголітна членка відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана а також є членом управи **Women's Canadian Club**. Обидвоє є членами Катедральної Громади в Едмонтоні.

Нашій Марусі бажаємо найкращих успіхів в її вибраній професії. **Приятелька.**

Резолюції Другого З'їзду Українських Журналістів Америки і Канади

(Торонто, Онт., Канада, 5—6 листопада 1966 р.)

Учасники І З'їзду Українських Журналістів Америки й Канади, члени спілок Українських Журналістів Америки й Канади, а також не-члени, співробітники, дописувачі й редактори українських часописів та журналів у вгорі згаданих країнах, у висліді дводенних нарад в суботу 5-го і в неділю 6-го листопада 1966 року, в місті Торонто, Онт., Канада, вислухавши основні доповіді і провівши дискусію, —

Пересилають привіт українському народові в поневоленій Батьківщині, висловлюючи йому подив та підтримку в його боротьбі, що проходить у змінених формах, проти нової хвилі русифікації та наступу на український вільний дух в Україні, і одночасно гостро засуджують колоніяльну політику Москви, наслідком якої український народ позбавлений права вільно хвалити Бога, будувати власне життя, користати з вільного слова діячів культури й преси;

Вітають наші Церковні і світські проводи в країнах вільного світу і звертаються до них з гарячим закликом діяти по лінії консолідації та єдности й завершити ці намагання Світовим Конґресом Вільних Українців, що заплянований на кінець 1967 року,

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади вітає дотеперішні заходи підготовного Комітету ПАУК для скликання Світового Конґресу Вільних Українців і закликає його поробити зусилля, щоб у дальшій підготові, а також в СКВУ, взяли участь всі українські церковно-релігійні, суспільно-громадські та станово-професійні організації, бо тільки з участю всіх українських сил СКВУ може бути успішним. З'їзд доручає Проводові новоствореної Федерації Спілок Українських Журналістів Америки й Канади, при нагоді Світового Конґресу Вільних Українців, скликати Світовий З'їзд Вільних Українських Журналістів та обговорити можливості поширення Федерації на всі терени, де діють вільні українські журналісти.

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади закликає всіх українців в діяспорі гідно й достойно відзначити об'єднаними силами всіх українських політичних середовищ у вільному світі 50-річчя Української Національної Революції та відновлення української державности. Таким чином українці у вільному світі дали б українській нації, поневоленій Москвою, політичну й моральну допомогу в її визвольній боротьбі за привернення суверенної і соборної державности, опертої на Актах 22 січня 1918-1919 років та знищеної нападом Совєтської Росії.

ІІ З'їзд вітає колеґ-журналістів, які не змогли прибути на З'їзд, як теж усіх колеґ в різних державах світу, які часто працюють, на інших становищах, але вперто виконують свій обов'язок робітників пера в службі українській нації та її ідеалів.

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади ствердив, що зовнішня і внутрішня ситуація, в якій живемо, від І З'їзду 30 - 31 жовтня 1965 року, в Керґонксоні, Н.Й., ЗДА, майже не змінилася. Тому учасники ІІ З'їзду повністю підтримують та підтверджують ухвали, постанови та резолюції, схвалені на З'їзді Українських Журналістів Америки й Канади.

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади ствердив, що зустрічі журналістів, зокрема редакторів і співробітників нашої преси, що появляється у вільному світі та виконує важливу ролю в нашій спільноті, є явищем додатнім, яке напевно причиниться до покращання і підвищення рівня і якости української преси в ЗДА та в Канаді. З'їзд уважає, що такі зустрічі слід відбувати що якийсь час і започатковану І З'їздом Українських Журналістів Америки й Канади традицію продовжувати.

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади поновно стверджує, що українська преса у вільному світі є вільним речником визвольних ідеалів українського народу й одним із важливих джерел інформацій про українську Правду.

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади закликає всю українську спільноту у вільному світі, зокрема в ЗДА і в Канаді, далі виявляти патріотизм та рішучість у розвитку українського життя в усіх ділянках і робити все можливе, щоб стримати процес денаціоналізації З'їзд з радістю стверджує познаки співпраці молоді з усіх середовищ і вважає, що цим позитивним тенденціям треба дати повну підтримку в пресі.

ІІ З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади закликає всіх українських журналістів притримуватися схваленого на цьому З'їзді Кодексу Етики Українського Журналіста, затіснити співпрацю в рамках Федерації Спілок Українських Журналістів Америки й Канади, що була створена на цьому З'їзді, і діяти конструктивно в нашій громаді. Зокрема З'їзд закликає всіх редакторів, дописувачів і співробітників

української преси дати добрий приклад єдности та сконсолідованости, припинити явище взаємного атакування чи образливої критики й щоб наша преса не поміщувала неперевірених вісток і статтей, які шкодять доброму імені українських організацій чи поодиноких осіб та дискредитують їхню діяльність.

II З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади рекомендує Спілкам Українських Журналістів Америки й Канади приймати й залишати в своєму складі тільки таких членів, які приймають та погоджуються респектувати схвалений цим З'їздом Кодекс Етики Українського Журналіста.

II З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади звертається з закликом і доручає Проводові Федерації Українських Журналістів ЗДА і Канади застановитися над професійними справами українських журналістів і випрацювати відповідні домагання до видавців для покращання умовин праці й матеріяльного забезпечення редакторів-журналістів для кращого розвитку преси.

II З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади доручає Спілкам Українських Журналістів Америки й Канади і Федерації цих Спілок продовжувати старання над вишколом журналістичного нарибку й виконати постанови I З'їзду Українських Журналістів щодо організування журналістичних курсів, одностайного правопису, стипендій для молоді, що студіює журналістику, та повести працю в напрямку зміцнення авторитету Спілок Українських Журналістів та підвищення професійного рівня української преси.

II З'їзд Українських Журналістів, що відбувся в ювілейному році Івана Франка, закликає українських журналістів далі непохитно продовжувати світлі традиції минулого й на сторінках преси далі бути незламними речниками та носіями незламної волі українського народу до самостійного, державного життя. Викриваючи й поборюючи всі форми та вияви московсько-большевицького колоніялізму в Україні, українська преса у вільному світі повинна далі невтомно мобілізувати українську спільноту до нерозривної єдности й солідарности з рідним народом на Батьківщині, протиставляючись усім спробам ворожої диверсії і виломам з єдиного, самостійницького фронту у формі офіційних зустрічей з урядовими представниками окупаційного режиму в Україні. Одночасно З'їзд засуджує совєтофільську й комуністичну пресу в українській та англійській мовах, яка появляється в ЗДА і в Канаді й своєю роботою причиниться до скріплення комуно-московського імперіялізму.

II З'їзд Українських Журналістів Америки й Канади, зокрема, з тривогою спостерігає дальше, постійне переслідування української молоді та діячів культури в Україні. З'їзд засуджує з усією рішучістю арештування та в'язнення цих діячів і звертається до культурного світу з проханням піднести в пресі, перед урядами держав і в ОН голос в обороні українського народу, зокрема в обороні діячів української культури.

З Різдвом Христовим та Новим Роком

щиро вітаємо

Блаженнішого Митрополита Іларіона, Владик і все духовенство нашої церкви, членок проводу Союзу Українок Канади в центральній управі, провінціяльних екзекутивах, відділах і все членство нашої організації. Вітаємо редакцію „Променя" та всіх його читачів.

Христос Рождається — Славімо Його!

Відділ Союзу Українок ім. Доньки України при Соборі Святої Софії в Монтреалі.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

желають

п-во М. Житинські

всім своїм близьким друзям, рідним та українському народові в Україні й у світі.

6525 Des Ecores St. **Montreal, Que.**

Христос Народився! *Славіте Його!*

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

централі Союзу Українок і всім членкам по відділах

Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок на Британську Колюмбію

П. Клюкевич, голова **Люба Кут,** кор. секр.

Найкращі побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року

своїм приятелям, рідним і всьому українському народові

засилають **п-во І. Тхір.**

7445 Acadie, Montreal, Que.

Наталія Кібець

По країні наших батьків

В останніх двох числах нашого журнала, в цім і дальших — друкуються праці для молоді і старших п. з. „По країні наших батьків".

Завдянням цього розділу є подавати читачам нашого журнала, особливо народженим і вихованим поза межами України, образ української землі, її народу, історії формою розповідей, легкою до читання і зрозуміння.

Україна — край наших батьків, земля наших предків, нарід, який має за собою багату тисячолітню історією, культуру — все це найбільший скарб кожної людини...

І авторка заплянованих праць „По країні наших батьків" згодилась постачати такий матеріял для молодших, а то й старших читачів. Пані Наталія Кібець живе тепер у Міннеаполісі, ЗДА. Про неї як авторку колись іншим разом, а тепер скажемо тільки те, що найбільшу приємність авторці зможемо зробити тим, коли будемо пильно читати її розповіді про Україну, щоб завжди бути серцем біля свого народу. РЕДАКЦІЯ.

ЗАПОРІЗЬКИЙ ДУБ

Поблизу острова Хортиці на Придніпров'ї, росте товстелезний віковічний дуб, який в народі звуть запорозьким. Стоїть він гордовито під буйними вітрами й шумить — гомонить, немов розповідає людям бувальщини про давнє минуле. Цей дуб став історичним пам'ятником. Часто до нього приходять люди, щоб постояти під розлогою кроною, щоб відчути в її шумі гомін віків.

Завітаймо і ми, дорогі друзі, до старого дуба в гості. Погостуємо якусь годинку під його зеленим шатром, послухаємо, що розповість він нам. Нехай в шумі могутнього велетня оживе невмируща слава далеких сивих літ.

Бренить вітер по дубових листях, натягає струни кобзар і несеться пісня-дума про хоробрих воїнів руських, про навалу монгольську, про князів та феодалів, які користуючись послабленням могутності руської, нападали на землю нашу.

В тяжких муках народжувалась українська державність. Ще в XII-XIII ст. на сторінках літописів з'являється назва „УКРАЇНА", та споконвічні вороги землі української ввесь час нищили її, не давали можливости сформуватися українському народові. Але Україна виявила надзвичайну живучість і силу. Її ніхто не зламав. Повсюди особливо на Подніпров'ї відбувався жвавий процес творення української народности. Порубана, посічена вставала Україна назустріч своїй великій долі.

Історично склалося так, що окремі частини стародавньої руської народности відособились, які згодом утворили нації українську, російську і білоруську, з їм властивими особливостями мови, культури і побуту.

Україна зводилась на велелюдних шляхах, куди прагнули заходжати всі, хто мав пожадливе око, загребущі руки та чорну душу. З одного боку на неї насідали шляхтичі Речі Посполитої, а з іншого розбійницькі орди турецьких султанів і татарських ханів.

Нападали орди на українську землю, плюндрували міста й села, вбивали старих, а дітей, жінок і молодих чоловіків забирали в неволю (ясир). Найбільших руйнувань зазнало Придніпров'я, зокрема Переяслав, Корсунь, Богуслав, Черкаси, Умань, Канів та інші міста, куди надходила орда „Чорним шляхом" із Криму.

В старій народній пісні —

„Зажурилась Україна
Бо нічим прожити,
Витоптала орда кіньми
маленькії діти...
Що маленьких витоптала
Великих забрала,
Назад руки постягала
Під хана погнала...

показано співцем сумну долю України. Не ліпше було й від польської шляхти... „Хіба їм шкода було наших людей На такі землі родючі, на такий край багатий скільки їх роззявляло ненажерливі роти. Тільки б карати нашого брата за що слід і не слід, аби посісти наші землі... З кожним роком все більше і більше загарбують понад Дніпром наші землі, нівечать наших людей, хрестом католицьким та палею і вішальницею вкорінюють панську владу все далі й далі..." (Іван Ле-„Хмельницький").

Скільки було створено гірських і печальних пісень! У безсмертних народних думах оспівано тяжке минуле нашого краю і в той же час возвеличено велику силу народу, який не схиляв голови перед грізними ворогами. Українські бідарі змушені були взятися до зброї і відбиваючись мечем на обидва боки тікати в славні українські степи.

Південні українські землі над Чорним морем та долішнім Дніпром мають назву Запоріжжя. Дніпро натрапляло колись на своїй дорозі на великі ґранітові скелі — пороги. З шумом та гуком переливалася тут вода, творилися водоспади та вири, ріка вкривалася хвилями й піною. Найбільших дніпрових порогів було де-

в'ять: Кайдак, Сурський, Лоханський, Дзвонець, Дід або Ненаситець, Внук або Вовнич, Будило, Вільний або Гадючий. Були ще й менші пороги або забори. Тепер там вибудували великі гати, вода залила всі пороги так, що вони наче позникали. Нижче порогів Дніпро розливається широко й ділиться на кілька великих русел та безліч менших проток або рукавів. Між цими річками порозкидались острови та плавні. Острови — вищі, деколи скелисті, покриті лісом. Плавні — це місця, які вода заливає весною під час повені, на них росте трава, очерет, лоза, верба й усякі кущі. В давні часи росли тут і овочеві дерева, а в затишних місцях по скелях стелилася виноградна лоза. Далі ріки дерев мало, бо підсоння тут сухе, дощі падають зрідка. Але земля родюча і тепер росте тут добре пшениця.

В давні часи широкі простори були вкриті тільки самою травою. Це були славні українські степи. На весні степи зеленіли і укривалися різнобарвними квітами. Під подувом вітру трави хвилювали, як те широке море. Пізніше серед літньої спеки вони жовкли й висихали. Ніколи плуг не орав цих степових земель; ніхто трави не косив, ані збирав сіна. Природа жила тільки сама для себе. Серед степів та по лісах над річками було багато всякого звіря. Жили тут колись тури з породи диких волів, зубри — буйволи вкриті вовною, ведмеді, коні, олені, степові кози, дикі кабани; на річках гніздилися бобри. Птахів було так багато, що на весні люди могли набирати повні човни яєць качок, гусей, журавлів, лебедів. У річках та озерах було повно риби; часом в одну сіть ловили по дві тисячі риб, найменші з них були в стопу завдовжки.

Життя у степах було дуже небезпечне. Кожної хвилини можна було попасти в руки татарам, які кочували в степах. Головні шляхи, що ними вони ходили в похід були: Чорний шлях — між ріками Дніпром і Богом; Кучманський — між Богом і Дністром; Покутський або Золотий — між Дністром і Прутом; Муравський — по лівому боці Дніпра.

Але хоч тяжко було тут жити, проте відважні втікачі знаходили собі в цих степах краще життя. Дехто з них ставили хати та розводили господарство і хоробро боронилися від татар, не раз і самі ходили на татарські села і відплачували їм за кривду. Тих сміливих, що йшли промишляти в степи і воювати з татарами називали козаками.

Козак — слово татарське і значило воно у них чоловіка вільного, незалежного, войовничого, а разом з тим волоцюгу, чоловіка бездомного, неоселенного.

Про наших українських козаків вперше маємо звістку року 1492, коли Кияни й Черкасці розбили під Тягинею (Бендери) татарський корабель. Козацтво і козаччина, як осібна верства людей на Україні організувалася аж при кінці 15 ст. З 18 ст. до 1917 року це особливий військовий стан у царській Росії; після 1917 року частина населення Совєтського Союзу, яка живе переважно на Дону, Кубані і Тереку.

Розголос про умови життя в українських степах розносився з вітром по всій Україні і поза межами її й охочих було все більше... Дійшло до того, що козаччина опанувала ввесь Дніпровий Низ. Від того, що козаки жили на Запоріжжі або Низу, їх називали запорожцями або низовими козаками.

Спочатку козаки були самі міщани й селяни. Згодом до них почали приєднуватися бідніші шляхтичі, а далі йшли на Запоріжжя й могутні пани, які не лякалися небезпек і хотіли навчитися хоробрости й витривалости. Серед козаків на Запоріжжі був і князь Дмитро Вишнивецький, заможний магнат, властитель кількох сел в полудневій Волині. Він був освічений войовник. Вишнивецький зібрав найсміливіших козаків дав їм добру зброю і подався з ними на острів Малу Хортицю, де і була заложена Запорозька Січ, яка відіграла величезну ролю в історії українського народу.

Український нарід прозвав князя по своєму — Байдою і склав про його смерть гарну пісню.

На берегах Дніпра виховувалися хоробрі лицарі. Звідси вони ходили в морські походи на турків і татар визволяти своїх братів, сестер, батьків і матерів з бусурманської неволі. Звідси вилітали хоробрі орли — козаки захищати

Христос Родився!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ:

Митрополитові Іларіонові, Високопр. Владикам і всьому духовенству Греко-Православної Церкви в Канаді, централі Союзу Українок Канади, читачам журнала „Промінь", та всьому українському громадянству

б а ж а є

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ В ТОРОНТІ

Марія Божик, голова **В. Лавринюк,** кореспонд. секр.

нарід свій, боронити свою віру і звичаї, свою рідну землю.

А як же жили козаки? Козацький устрій і козацьке життя при кінці 16 ст. були вже добре вироблені. Військо козацьке було добре упорядковане. На Січі була своя гармата (артілерія), була флотиля з саморобних чайок та забраних від турків кораблів, був кінський ремонт: зимою і літом в степах стояли на паші козацькі табуни, була й військова музика. Військо ділилося на полки, кожен від 500 до 4000 чоловік, на чолі полку — полковник; полк ділився на сотні з сотниками на чолі, а сотні на десятки, з „отаманами" на чолі. Порядок у війську пильнували „осаули" — прибічні гетьмана. Кожний полк мав свою корогву, сурмача, довбиша і трубая. Канцелярію вів писар. Найстарший у війську був „гетьман" або „старший". Гетьмана вибирало військо на раді. Рада не церемонилася із своєю старшиною, вона могла вибирати і скидати, але раз вибравши слухала у всьому. Відзнакою Гетьмана була булава — срібна палиця з головкою на кінці.

(Докінчення в наступному числі)

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
бажає

Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок Східньої Канади

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", відділам в Онтаріо й Квебеку та їх членству, всім відділам по Канаді та всьому українському народові.

Анна Євчук, голова **Галя Слюзар,** кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим приятелям
і всьому укаїнському народові
бажає

ALEX'S APPLIANCES & SPORTING GOODS LTD.
Frigidaire, General Electric, Zenith T.V.
Stereo's and Gift ware.

Олекса Хомин, властитель
340-20th Street West Saskatoon, Sask.
Phone 242-1913

Українська Греко-Православна Катедра Пресвятої Тройці у Саскатуні, Саск., сердечно вітає Блаженнішого Владику Митрополита Іларіона, Єпископат, Консисторію, Духовенство і вірних УГПЦ в Канаді з нагоди Різдвяних Свят та бажає усім Щасливого Нового року.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІМО ЙОГО!

о. Григорій Удод — Настоятель

І. Глуханюк — голова. **Р. Стратійчук** — секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаємо нашим клієнтам і приятелям

SPOTLESS LAUNDERERS
AND DRY CLEANERS

1511-20 St. W. Saskatoon, Sask.

Усьому Українському Громадянству
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY
306-20th St. W. Saskatoon, Sask.

найкращі побажання
П-ву ДМИТРОВІ і ДОРІ КЕРЕЛЮКАМ
з нагоди 25-літнього Ювілею Подружого життя
П. Ткачук, влас.

З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ

найкращі побажання П-ву Дмитрові і Дорі Керелюкам з нагоди 25-літнього Ювілею і подружого життя

засилають ПРИЯТЕЛІ з Реджайни.

CANADA

СТАВАЙТЕ КАНАДСЬКИМИ ГРОМАДЯНАМИ ЦЕ ВАМ ОПЛАТИТЬСЯ

Канадське громадянство може допомогти Вам осягнути успіху у Вашому житті. В багатьох випадках канадські громадяни мають першенство в отриманні праці. В деяких випадках вимагається мати канадське громадянство, щоб взагалі отримати працю.

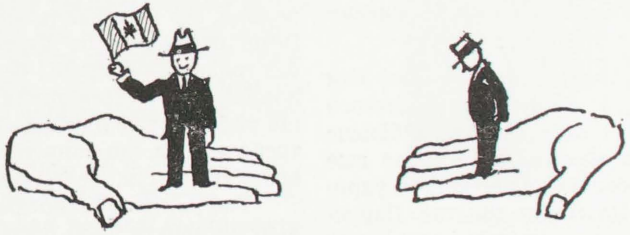

Отримати канадське громадянство легко тим, хто відповідає вимогам. Суди Громадянства завжди готові Вам допомогти. Вони знаходяться в: Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa,Sudbury, Toronto, Hamilton, Kitchener, St. Catharines, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton і Vancouver.

Якщо бажаєте, можете писати прямо до:

THE REGISTRAR OF CANADIAN CITIZENSHIP, OTTAWA.

Пам'ятайте, що Вам оплатиться бути канадським громадянином.

Міністер Внутрішніх Справ Канади

КРАСА НАШИХ ТРАДИЦІЙ

Для кожної людини найщасливіший вік ранне дитинство. Багато людей з насолодою згадують дитячі роки — родинний дім, батьків, приятелів і те оточення, в якому життя проходило. І не дивно ж, бо мала дитина дивиться на світ радісно і отверто, приймає все чуттєво. Усі переживання западають глибоко в її душу і стають орґанічною частиною особистости дитини. Тому спомини дитячих років такі овіяні ніжністю і теплотою, наче вичарувані казковим світом.

Найбільше споминів в'яжеться з різдв'яними святами. В одних вони переносяться далеко поза Канаду, в рідне село, а в інших відкриваються чарівні картини вже на канадійській фармі або в місті. У кожного спомини в дрібничках відмінні, але в загальному однакові. Одні і ті самі різдвяні традиції, святкові страви і печиво, колядки, різдвяна відправа, колядники, а з ними найкращі почування і туга за далеким минулим.

Треба ж і нам потрудитися, щоб наші діти винесли теплом овіяні спомини з різдвяного свята. Зі всіх рокових свят Різдво найбільше захоплює дітей. Нам може здаватися, що вже самі подарунки і ялинка вистарчить, щоб упріємнити свята дітям. Це тільки додатне. Дарунки можна отримати на день уродин і при інших оказіях. Важне, щоб у зміст свята лягла чудова розповідь про народження Сина Божого, про містерію різдвяної ночи і все інше, що зв'язане з великою подією. Дитина переймається різдвяним духом далеко більшою чулістю, ніж дорослі. Вона розуміє і глибоко відчуває найбільшу подію землі і неба.

Треба нам подбати, щоб родинне святкування Різдва було окрашене нашими традиціями. Українські різдвяні традиції відмінні від інших і належать до найкращих та найстарших народніх традицій світу. Вони пов'язані тисячею ниток з нашим далеким минулим і ще досі не втратили своєї краси і приманливости. Вони ніколи не навкучуються, а все повторюються тим самим порядком, тим самим змістом — все свіжі, все чарівні. В інших народів Різдво збуденіло найбільше тому, що його обтрясли з народніх традицій. Може у них традиції не були такі гарні, як у нас. Бо справді у наших святкових звичаях є якась дивна затаєна сила, що вони збереглися в головній основі до сьогодні. Скрізь, де живуть українці, різдвяні звичаї однакові.

Дитячі спомини пов'язуються з рідними традиціями різдвяного свята. Не треба про це забувати. Очікування першої зірки, сінце на столі, в'язанка колосків на почесному місці, столова окраса калачем і свічкою... Далі окремі святкові страви, батьківські привітання, колядки... Поважний і врочистий настрій... Рання відправа в церкві, колядники... Усі ці традиції самі собою творять окремий і багатий образ різдвяного свята. Такі речі не забуваються, а лягають глибоко в пам'яті. Діти все прекрасно спостерігають і пам'ятають. А коли ще їм виясннти, для чого все це робиться тільки раз у році, тільки у різдвяні свята, то й глибоко відчують велике торжество. Напевно діти винесуть багаті і теплі спомини з родинного святкування Христового Різдва.

Трапляються декуди між українцями такі родини, що не узнають ніякої святости. Святий Вечір проводять по буденному, їдять в кухні без традиційних страв і без урочистості, бо господині не хочеться трудитись. По вечері нема що робити отже йдуть до кіна або куди інше. Їх треба жаліти, що вони такі убогі розумом і душею. На щастя, це тільки рідкі винятки.

Тон родинної атмосфери надає жінка. Це її діло доглянути, щоб різдвяні свята не були собі звичайним будним днем, а торжеством. Це її діло витворити поважний святочний настрій в родині. Вона ж на те мати, щоб потрудитися, приготовитися до свята, окрасити та збагатити своє родинне життя тривалими життєвими вартостями. Без її труду і старань не може бути величного свята, і діти не матимуть чим згадувати родинного дому.

Савеля Стечишин.

Заряд і членки відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні

б а ж а ю т ь

редакції „Промінь", центральній управі Союзу Українок Канади, усьому нашому членству та українському народові

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і світлих успіхів

у НОВОМУ 1967 РОЦІ!

Калина Засійбіда, голова

Стефанія Пауш, кор. секретарка

PROMIN

Vol. VIII, 1 ENGLISH SECTION January 1967

MICHAEL HRUSHEVSKY

by
GEORGE VERNADSKY
Professor of History in Yale University

SLAVONIC studies have made considerable progress in this country during the last two decades. The American reader has now at his disposal bookshelves of publications in English dealing with Russia, Poland, and Czechoslovakia as well as the Balkan countries. There has been one important gap, however — Ukraine. Yet the Ukrainians are the second largest Slavic nation, and some familiarity with Ukraine and her history is essential to an understanding of the present developments in Eastern Europe. Ukraine may become before long the pivot of Eastern Europe, and in a sense is that already. The fact has not yet been clearly realized because of the lack of information on the subject. People used to speak for example of the annexation of "Eastern Poland" to "Russia," not realizing that the country in question is neither Ponald nor Russia proper but Ukraine.

For the understanding of the tangled conditions in Central and Eastern Europe, of the manifold nationalistic and political combinations and rivalries of its peoples, knowledge of its historical background is indispensable.

Michael Hrushevsky was the leading Ukrainian historian, whose authority has been widely recognized both in and outside of his country. His ten-volume *History of Ukraine* is the standard work on the subject; he worked on it throughout his whole life. Volume I appeared in 1898; the subsequent parts followed at intervals of a couple of years, and Volume IX was published in two parts in 1928-31. Volume X is said to have appeared posthumously. It is the work of a great scholar, based upon exhaustive research, pervaded by the spirit of keen criticism, and displaying a wealth of information with regard not only to the history of the Ukrainian people but to the general history of the period as well. Hrushevsky succeeded only in bringing his narrative down to the hetmanship of Vyhovsky (1657-59). But when he was still in the middle of his work he wrote a condensed *Outline of a History of Ukraine* to supply the reader with a manual of Ukrainian history and civilization.

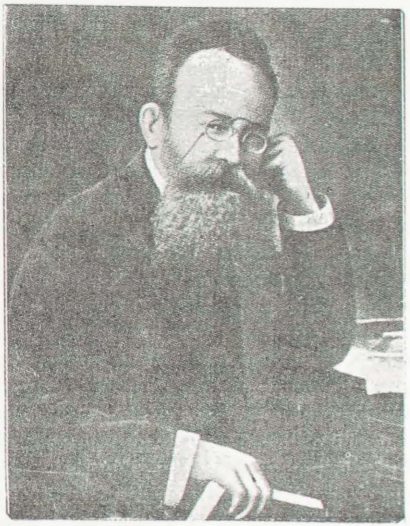

MICHAEL HRUSHEVSKY

It was first published in Russian in 1904; there have been several editions since. In 1911 Hrushevsky published a popular one-volume *Illustrated History of Ukraine,* in Ukrainian. For the present English translation a copy of the Ukrainian edition of this history printed at Winnipeg, Canada, has been used by the editors.

While deeply interested in the Ukrainian past, Hrushevsky was no less responsive to the realities of contemporary Ukraine. He combined the spirit of a scholar with that of a political fighter. His whole life was closely interwoven with that of the Ukrainian nation, and the vicissitudes of his personal fortune are in a sense representative of the lot of Ukrainian intellectuals at large.

Hrushevsky was born September 29, 1866, in Kholm, a city in the northwestern corner of Ukraine, which was within what then was known as the Government General of Warsaw, that is, Russian Poland. Thus his very birthplace was

symbolic of the historical triangle of Russia, Poland, and Ukraine. At the time of his birth the territory of Ukraine was divided between the Russian and the Austrian empires, the former controlling the larger part of Ukrainians. The Russian Imperial Government, while making no distinction between Great Russians and Ukrainians with regard to their personal rights, privileges of civil and military service, and so on, denied the use of the Ukrainian language in schools and governmental offices and even forbade the publication of books and newspapers in Ukrainian.

The situation was more involved in Austrian Galicia, due to the fact that Poles were allowed by the Austrian Government to control not only the western, or Polish, part of the province, but the whole of it. Eventually a compromise was reached between the Poles and a group of Ukrainians, and as a result of this it was decided, in 1891, to establish a chair of the history of Eastern Europe, with special attention to Ukrainian history, at the University of Lviv. The chair was offered to Volodimir Antonovich, then professor of history at Kiev University. He did not choose to accept, referring to his advanced age, and recommended in his stead Michael Hrushevsky as one of his ablest pupils. Hrushevsky had been graduated from Kiev University in 1890 and had devoted himself under Antonovich's guidance to extensive research in the field of Ukrainian history. He accepted without hesitation (1894). Hrushevsky's decision proved to be of great importance both to himself and to the Ukrainian movement. He became a kind of living bridge between the Great, or eastern, Ukraine (then Russian), and the smaller western Ukraine (then Austrian). Both sides benefited by this contact. The intellectuals of Austrian Ukraine were apt to concentrate on their local problems, since most of them were out of immediate touch with the larger portion of their nation. On the other hand, they had better chances of political training since Austria was a country of constitutional government, limited though it was.

With his background of a native of Great Ukraine and the political opportunities of a resident of western Ukraine now open to him, Hrushevsky became before long one of the leading men in the Ukrainian movement. In 1897 he was elected president of the Shevchenko Scientific Society which was then the center of Ukrainian cultural life. The publications of the society contributed immensely to promoting research in Ukrainian history and literature. Among other materials the society published many volumes of important historical documents under Hrushevsky's editorship.

After the Russian revolution of 1905 more liberal policies were inaugurated in the Russian empire and a limited constitutional regime was established. Restrictions on Ukrainian publications were revoked, and Hrushevsky now decided to come back to Kiev to promote the national movement in Great Ukraine. During the following decade he spent part of his time in Kiev and part in Lviv, attmepting to bring the two Ukrainian groups more closely together. When the World War broke out in 1914 Hrushevsky was spending his vacation in a summer resort in the Carpathian Mountains. He first went to Vienna but later decided to make his way to Kiev. By that time the Russian Government already suspected the Ukrainian leaders in Galicia of pro--German inclinations, and upon his return to Kiev Hrushevsky was arrested and deported to the town of Simbirsk on the Volga River. At that juncture, however, the Russian Academy of Sciences intervened in his favor and he was allowed to proceed to Moscow and to continue his research work in the Moscow archives.

When the Russian revolution began in March 1917, Hrushevsky immediately made for Kiev and plunged headlong into politics. A Ukrainian National Council *(Rada)* was organized in Kiev and Hrushevsky was elected its first president. The so-called Provisional Government which established itself in Petrograd under Alexander Kerensky hesitated to confirm the Ukrainian autonomy before the convocation of an all-Russia Constitutent Assembly. Struggling desperately to maintain its equilibrium in the midst of war and revolution with the hopeless deterioration of economic conditions, the Provisional Government was unable to stop the rapid ascendancy of the communist movement, and in November 1917 Lenin and Trotsky seized power in Petrograd.

The Ukrainian Rada answered by the declaration of independence of Ukraine. The Bolsheviks did not recognize the Rada Government, however, and set up a Communist Government of their own for Ukraine. The Rada applied to the Central Powers for aid and on February 9, 1918, a treaty was concluded at Brest-Litovsk between the Ukrainian Republic and the Central Powers. While the latter were at the same time negotiating with the Soviet Government and put

the recognition of Ukrainian independence as a prerequisite for peace, Soviet troops entered Kiev. In fires which broke out in the city Hrushevsky's house with its invaluable library was burned among other buildings.

Following the signature of the peace treaty at Brest-Litovsk, German troops were sent to Ukraine to rid it of the Bolsheviks. The Rada Government was restored and Hrushevsky once more accepted the presidency. After a while, however, the Germans withdrew their support from the Rada Government; General Skoropadsky became the head of the new government with the historic title of Hetman. Hrushevsky left the country for Prague and Vienna. He now gave up politics and concentrated again on scholarly work. Meanwhile Ukraine went through the horrors of civil war and finally was controlled by the Soviets. It became one of the constituent republics at the formation of the Soviet Union, in 1923.

The next year the Ukrainian Academy of Science at Kiev elected Hrushevsky one of its members and invited him to return to Kiev. The Soviet Government was ready to grant him the necessary permission and to guarantee him the opportunity to pursue his scientific work on condition that he refrain from political activity. He accepted and undoubtedly meant to keep his word. For several years the government did not interfere with his work. While busy with the continuation of his *History of Ukraine* he also published, in 1923-26, a five-volume *History of Ukrainian Literature*. Meanwhile the period of the so-called NEP, or new economic policy, came to a close, and a new drive of militant communism was started both in Russia and in Ukraine. Pressure was exerted on Hrushevsky to make him join the Marxist group of historians, and since he refused to do so, a violent campaign was opened against him in the Soviet press. In 1930 he was arrested and interned in a small town near Moscow. There he spent four years, under strict police supervision, denied any facilities for research and forbidden to correspond with his friends. His health was broken and he was growing blind. Finally, the Moscow authorities agreed to send him to a home for Soviet scholars in Kislovodsk, northern Caucasus, for recuperation, but it was already too late. He died in Kislovodsk on November 26, 1934. His body was brought to Kiev and buried there at state expense with impressive solemnity.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

PROGRESSIVE
COLOR ENGRAVING
CO LTD.
Artists, Photographers, Engravers
149 Portage Ave. E. Phone 947-0257
WINNIPEG 2, MAN.

З Різдвом Христовим
Новим 1967 Роком
вітаємо
всіх своїх клієнтів і прихильників
і ввесь український народ
МАРІЯ А. ВАВРИКОВ, К.Р.
WAWRYKOW & OGARANKO
Barristers, Solicitors and Notaries Public
544 Selkirk Ave., Winnipeg 4, Man.
Phone: 589-8339

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і Щасливого НОВОГО РОКУ
всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі
бажає
ОЩАДНА КРЕДИТОВА СПІЛКА „КАРПАТІЯ"
Вступайте в члени і користайте з наших услуг!
CARPATHIA CREDIT UNION SOCIETY LIMITED
864 Main St. Phones: 586-1223 586-3864
Winnipeg 4, Man.

З нових книжок

Л. Коленська – „САМОТНІСТЬ"

Л. Коленська — одна з українських письменниць, яка вносить свою зовсім індівідуальну та особисту ноту у своє писання. Навіть такий наскрізь ліричний твір, як „Самотність" оживлений розмовами, переплітаний подіями із реального життя і остає тому особливо цікавим для нас. Ось така розмова сестри Катрі з братом мрійником, який наполегливо шукає своєї великої самотности.

„— Я думаю, ти надто багато читаєш і перевтомився... От, піди, сядь, відпочинь, тоді напевно перестанеш бачити марива. Зрештою, коли в тебе таке бажання, в мене доволі часу, можу і твоїх казок послухати. Але кажи просто, що це тільки казки... Ти напевно знаєш чому тобі надворі сніг, а мені вигадка дитяча. Хоча б глянь — у мене очі голубі, твої бездонна темінь... для мене навісно-нудна сльота, немає тоді куди вийти прогулятися, а ти радієш хмурим небом і кажеш, що це арфа напинає свої срібні крила і скаржиться голосінням над людською долею... Ти в бурі зустрічаєш велич і силу, а я лякаюся її... Я бачу на озері звичайні білі вітрильники, а ти кажеш, що це розгублені мисли блукають по світах..." (11 ст.).

Але ця самотність не безнадійна, бо ось що каже самотний про свою одинокість:

„Вітаю на небі зорі, кличу птахів і сміюся, радію і люблю мою бездонну глибинну самотність." (11 ст.).

Щоб віддати зворушливо рідний характер „Ромен" цитую декілька уривків із того твору" — Внизу річка котить темні води й кидає холодними ножами по каменях. Там безліч вирів. А ромени-білявим теплом... Іде соняшна Улита. В її устах, на краєчках уст, у здриганні вій, шматочки пливкого золота. Її тіло укладається, як у золотодощ — у соняшний шаль"... Уся Улита в дзеркалі сонце. Дівчина і ластівка. „Тріпочуть її вії, розгортає їх вітер, як темні вітрила" (сторінка 12). Так багато дечого знаходимо у „Роменах".

Рідність української хати разом з родиною: бабунею, дідусем і нянею Анною. Няня все безмірно тужила за своїми рідними сторонами і загинула десь на засланні з тугою за батьківщиною у свому серцю.

„Не вірю". Таке безмежне щастя було мати доброго мужа і прекрасних синів. Але все розвіялось. Всіх забрали. „ — І пішла Марія здоганяти вагони, які везли її синів у невідоме." „...Раптом рушають вагони, Марія біжить, встрибує на ступні, але вартовий зіштовхує її і вона падає в сніг, як відтята гілка ... А тоді підводиться і кличе їм навздогін: — Куди їх везете? — гомоном, і скаргою розходиться далеко довкруги: куди... Вагони йдуть чимраз швидше. Сніги закривають сліди, куди проїхав поїзд. А марія біжить безустанно, не видно стежок, перед нею безкрає поля, їй байдуже... Вона рветься вперед, щоб наздогнати синів". (Ст. 27).

„Я і мій вязень" — психологічно і тонко, й субтельно накреслена картина матері, яка цупко тримається прив'язання своєї дитини до себе. Вона ж матір, а це її власна дитина, яку вона, її мама, на світ привела. Але прийшла переміна і мама із острахом та з болем серця пізнала, що дитини „в'язнити не сміє." — Сходимо ступенями крок-за-кроком. Ідемо дуже тихо, мабуть лякаємося, щоб відголос нашої ходи не зранив когось із нас. Вона йде насторожено, я рішуче, і вже без сумніву, впевнено. Повторяю безвпинно — це єдине що залишається. — Хоча в мійй душі ще не має зовсім спокою, але знаю, що я повинна зробити тільки так. — Куди ж ти? Ти не одягнена мамо. — Ти підеш без мене, сама. Ти підеш у свій гурт. — Широко навстіж відчинені важкі дубові двері. Один тільки запит, єдине прохання в мене до Ірисси — Як повернешся, будеш ще рідна мені? — Ще кілька хвилин я залишаюся на цьому самому місці, доторкаюся холоду перелетних сніжин. Як дивно, коли бачу знову Іриссу. Вона повертається до мене, пригортається до засніженого рукава й моєї долоні гріє своїми. — Я піду завтра. Сьогодні ще подаруй мені день біля себе".

„Бунт" — це високодраматично накреслена картина. Молода жінка бунтується проти всього застарілого і може навіть проти самої себе. Вона обижає своїми безоглядними і жорстокими словами всі найсвятіші почування своєї мами. Але остаточно вона перемогла свою бунтівничість і несміливо наближається до мами — може щоб вибачення просити!

„Ми не забули". Приготовляється подорож без Зої, але якось впросилась Зоя в серце свого батька. Вони поїдуть разом. Прийшів лист з України. Пригадується багато дечого гіркого,

терпкого, драматичного. Пригадуються ті, які залишились там на Україні, які вони колись були. Догадується, якими вони тепер можуть ник свого власного народу і безпощадно жорстокий, бо комплетно байдужий для долі своєї власної дружини. Про існування сина й знати бути. „Зоя прислонює вікно і просить: Засни тату, забудь і відпочинь, а завтра напишемо листа, розважимо все добре й відповімо разом. — Жене мій поїзд. В моїй руці Зоїна. Біля мене лист. Жене мій поїзд і женуться слова поза нами. — Остапе, ночі в нас в Україні тепер тьмяні якісь і сльота... сльота. Надто довга вона" — (ст. 59).

„Із Записок Сіроперого". Закінчення цього твору, а яке зворушливе воно. Пташка пішла із сліпою дівчиною, щоб заповнити її життя своєю присутністю. І каже пташок, який добровільно вибрав неволю: — „Мені часами важко, але я знаю, що тепер я — її життя. Не знаю тільки чи можна людям вірити. Моя дівчина обіцює, що прийде день, можливо на весну, і вона піде зі мною там, де росте молода зелена сосна і шепоче лагідно озеро... Може там віднайду небо і свою матір". (ст. 74).

Найбільш завершено драматична картина розгортається перед нами в „Патріоті". Так сліпо вірили всі в одну людину, вважали його великим патріотом і прикладом для себе самих. Та в дійсності він не людина, а скотина, зрадне хоче. Шукає інші пристановища. Його дружина збожеволіла із тяжкого горя і чекає його день в день на пристані. І ніколи не дочекається: „ — Осінь ходила по саду і полоскала листя твердими дощами. Розмокла земля й почорніла. Але й сьогодні збиралась Анна йти над море. Вона підійшла швидко до Марка й сказала: — Що ж ти сьогодні не йдеш нікуди, вже вкучилося?... Марко сховався за Марію і просить: — Там дуже холодно мамо... Анна гостро й допитливо глянула на нього: — А може ти вже не віриш, що він приїде? — Марко сумно усміхнувся. — Вірю, мамо... — і вгорнув голову в Маріїні долоні. Але таки вговорили Анну, що сльота і студінь велика, а на морі буревії. Такою порою кораблі не пливуть морем. (ст. 175).

Я цитувала чимало уривків із творів Коленської, бо вони самі за себе говорять. Із писань авторки залишається якась щиросердечна українська рідність на дні нашої душі. Герої являються живими людьми, а не видуманими істотами. Яке уміння Коленської висловити, в іноді аж занадто скупчених та зосереджених, а як милозвучних і поетичних словах, все що бажає нам передати. Високомистецьке оформлення Петра Холодного надає „Самотності" і зовнішно якусь особливу ноту. Тільки бачучи ту книжку, ми вже починаємо любити її.

Мелянія Нижанківська.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим покупцям і прихильникам
від
M. & S. MEAT MARKET & GROCERY
444 King St. Phone JU 2-4943
WINNIPEG

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
K. BILESKI
870 Kildonan Drive Phone ED 4-7842
WINNIPEG

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
N. STRASHOK & Co.
— ACCOUNTANT —
773 Burrows Ave., Winnipeg 14, Man.
Phone 589 - 5410

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Редакції і всім читачам „Променя"
бажає
Марія Музика, Вегревил

З ПОДОРОЖНІХ ВРАЖЕНЬ ЄВГЕНІЇ КОЗЯР

Канора, Саск.

Освітній комітет відділу ім. Марії Марковичевої улаштував цікавий вечір в користь журнала „Промінь", який відбувся 23-го жовтня і на якім пані Євгенія Козяр поділилась своїми враженнями з подорожі по Європі і на Далекому Сході, доповнюючи свою розповідь висвітленням кольорових знимок.

Пані Козяр виїхала в товаристві пані К. Міськів як одна з делегаток Канадійської Національної Жіночої Ради на конференцію Інтернаціональної Жіночої Ради до столиці Ірану Тегерану, яка відбулась в м. червні 1966 р.

Першим містом в Європі, в якім подорожуючи спинились обидві пані — був Мюнхен в Німеччині. Там вони стрінулись з видатними провідними українками і провели час на цікавих розмовах. Відти вони поїхали на Україну через Закарпаття, Ужгород, попри гори Карпати аж до Львова і далі до Києва.

„Подорож через Україну — говорила пані Козяр — навесні, коли сади в цвіті і зеленіють широкі поля, стоять гори Карпати в повній весняній красі, цвітучі каштани на вулицях Львова і Києва — краса, яку не легко оповісти, але оте велике „але". Хоч земля рідна та радости не відчувається при зустрічі з людьми, навпаки панує дух напруження, недовіря й якогось підозріння. Рідної мови ніде не почуєш в рідній країні. Навіть в ресторанах, щоб замовити страви, чи розмовитись треба кликати перекладчика".

В дальшій подорожі переїхали вони через славні Атени в Греції, до Персії (старинна назва теперішнього Ірану). Це країни старинної культури, величні руїни є свідками колишньої слави і могутности. Єгипет знов відріжняється своїми пам'ятниками, сфінксами і пірамідами.

„Коли ми приїхали до Єрусалиму — оповідала пані Козяр — ми побачили, що там і тепер послуговуються ослами — сидить на ослі дитина, чи чоловік, чи якийсь тягар перевозять цими звірятами. Пригадались євангельські розповіді за часів Ісуса Христа. Замість огорож, мурованні стіни — здавалось що нічого тут не змінилось за ті довгі століття.

Ходили ми по тих горах, де за описом Святого Письма ходив Ісус Христос, побували в Гетсиманським Саду, на Оливній Горі. З ріки Йордану, приблизно в тім місці, де Христос прийняв хрищення ми зачерпнули води у пляшечки. Це було сповнення моїх давніх бажань ще від юних літ...

На ізраїльськім боці Єрусалиму менше святих місць, але тут жиди розбудувались — постали нові університети, наукові інституції та інше. По цім боці міста знаходиться Вифлеєм і Назарет та Галилейське море. В програмі нашої тури була організувана прогулька кораблем по Галилейськім морю. Коли ми проїхали половину дороги, корабель зупинився і відбулась певна релігійна церемонія, досить зворушлива. Один з трьох священиків відчитав кілька віршів з Біблії, другий проказав молитву благословення, а третій прочитав молитву подяки.

Ізраїль, відколи жиди здобули свою рідну землю, дуже швидко зростає. Всюди видно нові будинки, устаткували водопроводи на свої поля і огороди і тим способом тисячі акрів неврожайної землі стали плодючими. Клімат там догідний на вирощування всього, що потрібно для прожитку жителям. Їх кібуци (колгоспи) гарно розвиваються і вони не потребують віддавати свій час на важку фізичну працю".

З Ізраїлю поїхали наші пані до Риму, побували в церкві св. Петра, звідали старинні руїни в Римі, Колізей, Пантеон та інші цікаві місця. З Риму поїхали до Мадриду, Еспанія. Це дуже гарне місто. Оповідала пані Козяр також про дуже гарне місто Лісбон, столицю Португалії. Лісбон був цілковито знищений землетрусом 200 років тому, і там тоді лишилась була лише горстка людей. Один тодішній князь переглянувши руїни сказав, що Лісбон воскресне кращим як був досі; він покликав з ріжних фахів майстрів і будівничих і за пляном збудували прекрасне місто.

З Лісбону наші пані вернулись вже додому до Канади. На цій частині пані Євгенія Козяр закінчила свою обширну росповідь з цікавої подорожі по країнах Европи та Далекого Сходу.

Подяку доповідачці зложила пані Лабюк. По цім відбулись запити, на які прилегентка давала короткі, але цікаві відповіді. Приходи з вечора в $20.00 призначено на ціль журнала „Промінь".

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажаємо
нашим покупцям і прихильникам
TRIDENT CONSTRUCTION CO. LTD.
Омелян Шевчук, властитель
MONTREAL, QUE., TEL. 722-8192

Вітаємо наших покупців і приятелів
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
WESTERN BEEF
Власники **Іван Сербин і С-ка.**
VILLE JACQUES CARTIER, QUE., TEL. 674-8895

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
JENNY'S CATERING
Mrs. J. J. Nimchuk
987 Moncton Ave., Phone ED 4-0920
WINNIPEG 15, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
усім членкам Союзу Українок, редакції журнала „ПРОМІНЬ"
бажають
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
в ЕТЕЛЬБЕРТІ, Ман.
М. Козар, голова **П. Коновальчук,** секретарка

З Різдвом і Щасливим Новим Роком
вітає
своїх покупців і приятелів

CENTRAL FUEL OIL CO. LTD.

А. Запаринюк, управитель

Montreal 36, Que. 3865 A. Beaubien E.
Tel. 721-4535

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
всім своїм покупцям і приятелям
Марія і Стефан Гарбус
OVALON HARDWARE
Broadway & Cascade Phone 343-6464
SASKATOON, SASK.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають всім своїм приятелям

ІВАН і ЕМІЛІЯ ТАБАЧНЮК

66 McAskill Cres. Saskatoon, Sask.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажаємо нашим покупцям і друзям

DNIPRO CONSTRUCTION CO. LTD.

І. Хохлач — І. Сербин — І. Стельмащук

Ville La Salle, Que. Telephone 365-1211

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
засилаємо найкращі побажання всім нашим приятелям. Бажаємо успіху журналові „Промінь" і вітаємо шановну редакторку „Променя" пані Н. Когуську.

Юліян і Марія Білоуси,
Давфин, Ман.

Найкращі побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям засилає

VATRA FUELS LTD.

А. Дольницький, президент

Montreal 36, Que. 6490—13th Ave.
TELEPHONE 725-9897

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам відділів, та всьому українському народові.

ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО ім. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
з РЕДЖАЙНИ

М. Корпан, голова **М. Андрейчук,** заст. голови
К. Пасіка, рек. секретарка.

Найщиріші Святочні побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
відділ Союзу Українок Канади
ім. Олени Пчілки в Йорктон, Саск.
Центральній управі Союзу, редакції й читачам „Променя", членкам усіх відділів і всьому українському народові.

А. Цимбаліста, голова **П. Семенюк,** кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
всім своїм покупцям

Brothers' Bakery and Main Bakery

831 Magnus Ave., 1085 Main St.
Phone 586-2105 Phone JU 6-1135
WINNIPEG, MANITOBA

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
відділ Союзу Українок „Тризуб"
при Катедрі Св. Володимира
в Торонті
Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Стефанія Олійник, голова ....**Ольга Козак,** секр.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

З КОЛЯДОЮ

Те Різдво весела днина, —
Кожний радий, мов дитина.
А найбільш радіють діти, —
Личка сяють мов ті квіти.

Вибираються з звіздою,
Йдуть між хати з колядою,
„Бог Предвічний" залунає,
Люба дітвора співає.

І найменші теж прибудуть,
Може щось заколядують,
Хоч часом і змерзнуть в руки,
Та йдуть далі без принуки.

Всім бажають щось посполу...
З коляди ж на „Рідну Школу"
Бо без неї яким стане —
Це Різдво для всіх кохане!

РІЗДВЯНІ ПОБАЖАННЯ ТАТА

— Зірка! Зірка! — закликав радісно середущий Павлусь, бо від нього був старший Івась, а молодший — Миколка.

На той клич підбігли до вікна Івась і Миколка, а також дві сестрички — Маруся і Наталочка.

На небі справді сіяла ясна вечірня зірка. Знак, що вже „Христос народився" і можна починати вечеряти.

І зараз таки мама закликала до вечері. Тато ломив просфору і ділив її між усіх членів рідні. Цілував дітей і бажав їм усього добра.

— А тобі, Івасю, бажаю, щоб ти скоро мав велику бібліотеку — найменше з тисячу книжок!

— Спасибі, таточку! — сказав урадуваний Івась і поцілував тата. Івась дуже любив книжки і вже почав складати собі бібліотеку, а придбати собі тисячу книжок, це було

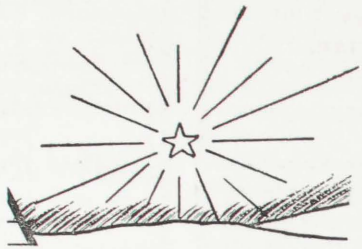

його найбільшою мрією.

По вечері мати сказала:

— А тепер, діти, будьте чемні, зараз побачимо що вам приніс маленький Ісусик.

Вона відчинила двері до другої кімнати і дитячим очам представився чарівний вид. Серед кімнати стояла ясно освітлена ялинка, обвішана всякими прикрасами, а під ялинкою пять пакуночків, заадресованих до Івася, Павлуся, Миколи, Марусі і Наталки.

— Що за гарна ляля! — кликали Маруся й Наталя.

— Новий перничок — тішився Павлусь.

— Калий коник! — радів наймолодший Миколка, який ще не вмів вимовити букви „р".

— Ах! Пять нових книжок! — закликав Івась з радісним блиском в очах і почав цілувати батька й матір.

Він таки зараз покинув брат-

чиків та сестричок і побіг оглядати свої книжки.

— „Пушистий король"... А, це та гарна книжка про кріликів... Тато додержав свого слова!..

— „Ведмедівська попівна"! Це дарунок від мами.

— „Казки 1001 ночі" — це певно вуйко і тета купили мені на спілку...

Так говорив до себе Івась і захоплено оглядав і згрубша перечитував дещо з нових книжок. Його молодші братчики і сестрички вже давно позасипляли зі своїми дарунками, а Івась все ще читав і все далі захоплювався прочитаним...

А над землею пролітала тиха, морозна ніч Різдва Христового. Вечірні зорі заглядали крізь вікно і бачили хлопчика похиленого над книжками. А вони відкривали перед ним чудесні краї, де вічно гріє сонце, де ростуть пальми, де цвітуть чудові квіти — країни дивних пригод.

С. Д.

ЯЛИНОЧКА-КРАСУНЕЧКА

У нас сьогодні весело
В дитячому садку.
Ялиночку принесено,
Поставлено в кутку.

Так гарно-гарно прибрано
Ялиночку у нас
І блискітками срібними,
І безліччю прикрас.

Ялиночко-красунечко!
Ліхтарики блищать.
Хороші подаруночки
Під вітами лежать.

А ми в долоні плескаєм,
Співаємо пісень.
Нам дуже-дуже весело
У цей святочний день.

Наталя Забіла

ВО ВИФЛЕЄМІ

Во Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина,
В убогій стайні, в виді дитяти
Спочив на сіні Бог необнятий.

Вже Херувими славу співають,
Ангельські хори Спаса вита-
[ють,
Пастир убогий несе, що може,
Щоб обдарити Дитятко Боже.

А ясна зоря світу голосить:
„Месія радість, щастя прино-
[сить!
До Вифлеєму спішіть всі нині,
Бога витайте в бідній Дитині".

За світлом зірки з країни Схо-
[ду,
Йдуть три владики княжого
[роду,
Золото в дарі, кадило, миро
Враз з чистим серцем склада-
[ють щиро.

ПІСНЯ СНІЖИНОК

Ми — сніжинки,
Ми — пушинки,
Водяні живі краплинки.
Потанцюєм,
Покружляєм,
Тихо в полі полягаєм,

Ген у лузі
В лісосмузі
Є у нас дерева-друзі,
Кожне мріє,
Як уміє,
Позмагатись з суховієм.

Їм дадуть сніжинки
Білі кожушинки,
Щоб не мерзли в люті стужі,
Виростали дужі.

Ми ярами,
Берегами
Ляжем брилами-снігами,
А на весну
Льодом скреснем,
Побіжим струмками,

Щоб річки й канали
Повноводі стали,
Молоді моря шуміли,
Кораблі гойдали!

Інна Кульська

МАЛЕНЬКІ ДРУЗІ

Вранці Маринка прокинулася і здивувалася. Ранок був сонячний, морозний, і навколо біло-білесенько. Ковзанка, мов дзеркало, блищала серед двору.

Маринка швидко одяглася, взяла коньки і вибігла на подвіря. Коньки тільки вчора подарувала їй Ніна. Ніна й Юрко вже були на ковзанці.

Маринка стала на коньки, але ноги в неї підгиналися, і вона падала. Тоді Маринка попросила Юрка й Ніну провозити її. Ті взяли Маринку під руки, і всі разом поїхали.

Боязко було спочатку Маринці, але їздити їй дуже подобалося.

— Раз! Два! Три! — і Маринка раптом сама помчала по льоду.

— Молодець, — похвалила її Ніна, — добре тримаєшся! Значить, навчишся, тільки не падай.

Маринка засміялася. Вона подала їм руки, і вони знову почали їздити всі разом.

За П. Діком

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції журнала „Промінь", Членкам усіх відділів, і всьому українському народові
Відділ Союзу ім. О. Кобилянської у Донвел, Саск.
Лелія Петрів, голова **Василина Мазур,** секр.

Відділ Лесі Українки в Ватсон, Саск.
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
центральній управі С.У.К., членкам усіх відділів, редакції „Промінь" і всьому українському народові.
Марія Кінащук, голова **Катерина Сліпець,** секр.

ЗВІТ ПРОВІНЦІЯЛЬНОГО З'ЇЗДУ СОЮЗУ У ВАНКУВЕРІ, Б. К.

П'ятий провінціяльний з'їзд Союзу Уїраїнок Канади, при співучасти складових організацій СУС. відбувся 22-го і 23-го жовтня, 1966 р. в парафіяльній залі у Ванкувері, Б. К.

Після реєстрації делеґаток і гостей, З'їзд офіціяльно відкрила голова пров. екзек. пані П. Клюкевич, вітаючи делеґаток і гостей, молитву провів прот. о. Хруставка. До президії на загальній сесії увійшли: пані А. Токарик, голова Союзу Українок Канади, пан В. Кіндрачук, бесідник з Саскатуну, пані А. Рурик пані Д. Мастюх Прот. о. Хруставка, п. В. Дзюбенко, п. Книгніцький, п. І. Решетник, пані Н. Воробець і пані Люба Кут.

До номінаційної комісії увійшли — пані: Гузик д-ка Мороз, пані Бойчук, пані Токарик і пані Троян. До резолюційної — пані Рурик, пані Микитюк, пані Митрук і пані Мастюх.

Перший привіт зложила голова Союзу Українок Канади пані А. Токарик. Вона дала признання пров. управі за її активну працю, і привітала делеґаток та гостей. Пан М. Кіндрачук дав привіт від громадян з Саскатуну, пан В. Дзюбенко, голова ТУС., пан Книгніцький, голова Народного Дому, пані Воробець, голова місцевого відділу Союзу, пані Михайлюк, голова відділу у Вернон, пані О. Боярчук з Волей, пані Троян, голова відділу з Чиловек, пані Н. Рурик від відділу Бирнабі. На цім загальна сесія закінчилася.

Окрему жіночу сесію переводила пані П. Клюкевич. Вручено корсажі паням: А. Токарик, А. Рурик, Д. Мастюх, П. Клюкевич і Г. Токарик. По цім слідували звіти урядниць екзекутиви. Внесено вотум довіря уступаючому зарядові. Відбулась жвава лава дискусії, яку переводила пані М. Савіцька на тему: „В який спосіб зацікавити молодших жінок організаційною працею Союзу Українок.

Після вечері, що її приготовили членки пров. екзекутиви, відбувся контест красномовства єумківців і учнів української школи. Програму контесту переводила референтка СУМК пані Дзюбенко. Контестантам було вручено нагороди у формі чаші, срібні доляри і відзнаки на Сторіччя Канади. Суддями контесту були: п. М. Кіндрачук, пані Н. Микитюк і пані Г. Токарик.

Нагороди з Старшого СУМК-у одержали: Василь Шевчук — першу, Ольга Грицюк — другу, обидвоє з Ванкуверу. Нагороди з Молодшого СУМК-у одержали: Христя Єлиняк з Ричмонду — першу, Михайло Шумило з Ванкуверу — другу. Маруся Блажук з Волей — третю, Віра Шевчук з Ванкуверу — четверту. Нагороди вручив Всеч. Прот. Хруставка. Коротку промову до сумківців виголосив п. М. Кіндрачук про традицію.

По цім учасники з'їзду мали нагоду оглядати експонати нашого музею, який приміщується в залі під церквою. Членки подали чай учасникам з'їзду.

В неділю, 23-го жовтня, по Богослуженні відбувся спільний обід, що його приготовили членки місцевого відділу Союзу. Під час обіду пані А. Рурик представила голову Союзу Українок Канади пані Анну Токарик, яка виголосила головну промову. У своїй обширній доповіді пані Токарик звернула головну увагу, що членки по відділах повинні присвячувати більше свого часу на освітню працю, читати більше своєї преси, організувати гуртки книголюбів, зацікавлювати працею нашої організації молодших жінок, переказала дещо зі своєї подорожі на Конференцію Інтернаціональної Жіночої Ради до Тегерану та свої враження зо свого побуту в Україні.

Другим промовцем під час обіду був п. М. Кіндрачук який говорив про значення таких з'їздів, підкреслив вежливість програми з'їзду, яка відповідала б теперішньому часові та про потребу єдности думки між організаціями СУС. Предсідником обідової програми був п. Дзюбенко.

Кінцеву окрему сесію Союзу Українок переводила пані Люба Кут. Пані Гузик, голова номінаційної комісії проголосила склад членок провінціяльної екзекутиви Союзу на Б. К. на каденцію до наступного з'їзду. До заряду увійшли пані:

Павліна Клюкевич — голова, Докія Мастюх — уступивша голова. Заступниці: Марія Вакалюк, Настя Воробець, Оля Кіндрачук, Софія Ясенчук; Люба Кут — кореспондентка Марія Богдан — рекорд. секретарка ,добр. Мороз — заст. секретарки, Калина Гузик — касієрка. Референтки Музею — Анна Лазарович, Освіти — добр. Блажук. Організації Консументів — Єлисавета Мацелюх, Цивільної Оборони — Кароліна Демйон, Фундації — Марія Паланич, Горожанства — Анна Бойчук, журнала „Промінь" — Ольга Козловська, здоров'я — Єлисавета Єлиняк, добродійної праці — Марія Антонішка, Контрольна комісія — А. Кроліцька, П. Фігуш, А. Бойчук.

На закінчення сесії пані П. Клюкевич у своїм слові подякувала за вибір її на голову пров. екзекутиви і відкрила збірку на організаційний фонд. Збірка принесла $115.00. Жертводавці: По $10.00 — Відділи: св. Ольги — Вернон, О. Кобилянської — Волей, Лесі Українки — Ванкувер, О. Кобилянської — Чиловек. По $5.00 — Відділ О. Пчілки — Бернабі, пані: М. Вакалюк, Д. Мастюх, М. Савіцька, М. Наконечна, Люба Кут, П. Клюкевич. По $2.00 Л. Митрук, М. Михайлюк, Є. Єлиняк, Н Микитюк, А. Бабюк, М. Костюк ,О. Кіндрачук, Н. Воробець, В. Маскаль, К. Бабійчук, П. Фігуш, А. Тарновецька, К. Кірстюк, О. Козловська, А. Кроліцька, О. Боярчук. По $1.00: — Н. Рурик, К. Гузик, О. Сироїд, добр. Мороз, О. Дзюбенко, А. Лазарович, Т. Пелех, П. Гоменюк

Вечеря заходом місцевого відділу ім. Лесі Українки.

З'їзд закінчився концертовою програмою, в якій виступала молодь з місцевостей — Волей, Бирнабі, Чиловек і Ванкуверу. Концертову програму переводила пані М. Вакалюк.

П'ятий Провінціяльний З'їзд складових організацій СУС відбувся успішно в присутности поважного числа делеґаток і гостей. Програма З'їзду відповідала вимогам часу і промови запрошених бесідників були цінні і змістовні.

Оля Кіндрачук, секр.

РЕЗОЛЮЦІЇ УХВАЛЕНІ НА ПРОВ. З'ЇЗДІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ У ВАНКУВЕРІ 23-го жовтня 1966 р.

1. Тому, що завданням Союзу Українок Канади завжди було і буде зберігати в Канаді культурні надбання українського народу і працювати над поширюванням рідномовної освіти серед української спільноти, яка є заборолом проти винародовлення

і тому, що існуючі життєві обставини спричинюють важку до розв'язання проблему взагалі задержати молодь при українських організаціях

і тому, що окрема акція кожної організації не були досі в силі дати бажаних успіхів

і тому, що чимраз дошкульніше дається відчути потреба спільної акції опору перед винародовленням укра.

їнської молоді

цей З'їзд звертається з проханням, як до Союзу Українців Самостійників, так і до інших окремих українських організацій, які входять в склад Комітету Українців Канади серйозно застановитися над загрозливим станом нашого дальшого існування в Канаді як українців і негайно приступити до праці над пляном спільної акції, по вказівкам, яких кожна українська організація могла б на місцях спільними силами переводити його в життя.

2. З уваги на те, що членки Союзу Українок Канади по відділах виконують важку працю для постачання фінансів на сплату довгів громад, при яких льокуються, цей з'їзд уважає, що під цю пору жіноцтво повинно конечно звернути більшу увагу на культурно-освітню працю серед членок, молоді та дітей шкільного віку. Тому з'їзд апелює до Товариств Українців Самостійників та громад віднаходити інші способи на придбання потрібних фондів, а працю жіночих товариств повернути на властиві їм цілі і завдання.

3. З'їзд признає великі заслуги журналові „Промінь" і закликає членство надалі поширювати журнал та при всяких нагодах піддержувати його морально і фінансово.

За резолюційну Комісію заряду:

А. Рурик, Н. Микитюк, Л. Митрук і Д. Мастюх.

Найщиріші святочні побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

членкам центральної управи Союзу Українок Канади, всьому членству нашої організації, редакції журнала „Промінь", читачам і всьому українському народові в Україні й у всьому світі

засилає

ПРОВІНЦІЯЛЬНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК на САСКАЧЕВАН

Соня Стратійчук — голова **О. Гавриш — секр.**

Блаженнішого Митрополита Іларіона, Преосвященнішого Владику Бориса, Всечеснішого Отця Пароха, Достойну Управу Катедральної Громади, Шановних Членів та Жертводавців з усієї Канади

З Різдвом Христовим та Новим Роком

сердечно вітає

ГОЛОВА КАТЕДР. ГРОМАДИ
ПРЕСВ. ТРОЇЦІ У ВІННІПЕҐУ,
Микола Влад з Дружиною.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

NALEWAY CATERERS
"Famous for Delicious Holubci"

214 Selkirk Ave., Phone JU 2-3965
WINNIPEG 4, MAN.

ПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТІВ

Ванкувер, Б. К.

Заходом відділу ім. Лесі Українки, 9-го жовтня по Службі Божій відбулося прийняття поверх 30-ти українських студентів університету і 12-тої кляси „гай скул". Під час обіду, пані Марія Вакалюк представила кожного студента, почесних гостей і проф. В. Ревуцького.

Голова відділу пані Настя Воробець і голова громади п. В. Єлиняк привітали присутніх гостей, головну доповідь виголосив о. прот. А. Хруставка. Вдячність за прийняття, привіти та за змістовну доповідь-лекцію зложив студент університету п. Е. Торупка.

Радіємо, що наші студенти дорожать своїм походженням та радо приходять на прийняття. Родиться надія, що вони стануть новими провідниками нашої громади. Для кращого вирозуміння між старшими і студіюючою молоддю, такі прийняття повинні увійти частіше в щорічну традицію.

— — —

Виставка: При кінці серпня наш відділ брав участь в Тихоокеанській Національній виставі, де були виставлені в двох шафах найкращі речі українського ручного народнього мистецтва — писанки, вишивки, кераміка, різьба та інше.

Такими виставами звертається увагу загальної публіки на творчу здібність українців та вклад у канадійську культуру. За організування вистави відповідала пані Ольга Кіндрачук за допомогою пань: Люби Кут, Насті Воробець і Оксани Сироїд.

— — —

Поза дрібними прийняттями, наш відділ спільно з громадою брав участь у приготованні Ювілею 40-річчя священства нашого пароха о. прот. А. Хруставки, яке відбулось 29-го вересня ц. р. Присутність на 40-річчю сестри, доньок, а головно старенької мами отця, витворило надзвичайно миле враження.

— — —

Брали участь в громадськім базарі та в Провінціяльнім З'їзді скликанім Провінціяльною Екзекутивою Союзу Українок в днях 22 і 23 жовтня.

— — —

КУХОВАРСЬКА КНИЖКА, вже вийшло з друку третє поправлене видання на 5.000 примірників, THE ART OF COOKING UKRAINIAN STYLE. Ця книжка має осібні відділи різдвяних, великодних приписів і страв з кольоровими світлинами печива. Книжка, розходиться між чужими та своїми, які української мови не знають, але прагнуть задержати українські традиції. Одержані численні листи від поважних осіб і установ запевнюють, що це видання причинюється до поширення української культури і традиції. Управа відділу вдячна членкам комітету видання книжки, всім, що так щиро поширюють її, членкам що причинилися до успіхів різних підприємств належиться признання — подякою хай буде задоволення з виконаної корисної праці.

Куховарську книжку можна набути за $2.25 з пересилкою від голови і секретарки комітету.

Mrs. L. J. KUT, 5410 McKee St., Burnaby 1, B. C.
Mrs. OLIVE KINDRACHUK, 2005 Victoria Dr.,
Vancouver 12, B. C.

Настя Воробець, голова. **Марія Богдан,** кор. секр.

БЛ. П. КАТЕРИНА БОДНАР

В суботу рано, 8 жовтня 1966 р. в шпиталі у Порт Алберні упокоїлась Катерина Боднар, проживши 75 літ. Похована на Ґренвуд цвинтарі 13 жовтня 1966 р.

Катерина Боднар народилась у повітовім місті Борщів, Західна Україна в січні 1891 року. До Канади приїхала 10 травня 1910 р. з мамою, сестрою і братом до батька і брата, які скоріше виїхали за море. Замешкали вони спершу у Вінніпегу. Вневдовзі вийшла заміж за Антона Боднаря, з яким прожила шасливо 56 літ.

Покійна любила багато читати. В домі в неї знаходилась поважна бібліотека, передплачувала вона чотири українські тижневики і два журнали. Від появи першого числа „Промінь" була його передплатницею. Це була людина широких поглядів на життя, мала багато приятелів, без ріжниці релігійних поглядів та й уміла пошанувати почування національної гідности в інших людей. Коли ще жила у Вінніпегу, була членкою драматичного т-ва Боян, де й брала участь у хорі та на сцені. В часі першої світової війни родина Боднарів переїхала жити до Америки до Клівленду, але по трьох роках повернулась назад до Канади до Вінніпегу з двома дітьми. Виїхала внедовзі до Саскачевану, а по 15 роках остаточно замешкала в Пюрт Алберн. Тут і закінчила Покійна свій земний шлях, відійшовши у вічність. Оставила в глибокім смутку чоловіка Антона, сина Володимира і дочку Наталку, брата Миколу у Ст. Кетеринс і сестру у Вернон, Б. К., 10 внуків, 3 правнуки та велике число приятелів. Хай память про неї завжди буде між нами світлою!

Антон Боднар і родина.

На нев'янучий вінок в роковини смерти нашої дорогої Мами бл. п. А. Марковської складаємо на пресовий журнал „Промінь" 10 долярів.

Д. Манджурій і К. Кіящук,
Торсбі, Алта.

На нев'янучий вінок моєї сусідки, бл. п. Анни Галяберди, яка упокоїлась 3 вересня 1966 р. складаю 5 долярів на фонд журнала „Промінь".

Юстина Бабій, Давфин, Ман.

НА НЕВЯНУЧИЙ ВІНОК
бл. п. КАТЕРИНИ ЧУБЕЙ, Роза, Ман.

Дня 5-го листопада 1966 р. упокоїлася в Бозі найстарша піонерка цієї околиці і членка жіночого т-ва відділу Ольги Кобилянської в Роза.

Покійна прожила 93 роки. До товариства належала від початку заснування, 39 років тому.

Хай пам'ять про неї завжди буде між нами за її труди на ниві церковній і громадській.

Жіноче товариство, відділ О. Кобилянської, вшановуючи пам'ять покійної, замість квітів на могилу, висилає 10 долярів на пресовий фонд „Променя". Нехай канадійська земля буде її легкою. — Вічна їй пам'ять.

Анна Баран.

На нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї найдорожчої дружини, бл. п. Катерини Боднар, яка упокоїлась 8-го жовтня ц. р. в Порт Алберт, Б. К., складаю $5.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

А. Боднар, Порт Алберт, Б. К.

З НАГОДИ СВЯТА КНИЖКИ

Заходами відділу ім. Лесі Українки у Виндзорі улаштовано Свято Книжки, яке відбулось 13-го листопада 1966 р. На заклик референтки журнала „Промінь" ,пані Анни Пончук, пані Момотюк і пан Кушнір провели збірку на прес. фонд журнала, яка принесла $17.70. З почесних значків Марусі Бек, $5.00 — разом $22.70.

У Виндзорі референтка відділу, пані А. Пончук з почуттям свого обовязку виконує свою працю.

Складаю нев'янучий вінок у формі прес. фонду на журнал „Промінь" в пам'ять моєї ніколи не забутої дорогої сестри, бл. п. Дори Клюкевич, яка упокоїлась 10 листопада 1965 р.

Зоня Марковська, Колонзей, Саск.

———x———

На нев'янучий вінок бл. п. Клавдії Стечишин, дружини д-ра Мирона Стечишина в Едмонтоні (сина п-ва Юліяна і Савелі Стечишинів з Саскатуну) складаємо $5.00 на прес. фонд журнала „Промінь". Разом з тим висловлюємо глибоке співчуття д-ві Мирoнові Стечишинові, п-ву Юліянові і Савелі Стечишин, ближчій і дальшій родині з приводу утрати дорогої і рідної людини.

Степан і Катерина Друль,
Норт Бетлфорд, Саск.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
у Ванкувері, Б.К.

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній Управі Союзу Українок, Провінціяльним управам, зарядам відділів і всьому членству Союзу Українок Канади.

Настя Воробець, голова **Марія Богдан,** кор. секр.

Найкращі побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES
OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

950 Main St., Phone 582-4744
WINNIPEG 4, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає своїм членам і симпатикам
Кредитова Кооператива Північного Вінніпегу
NORTH WINNIPEG CREDIT UNION SOCIETY LTD.

544 Selkirk Ave. Winnipeg 4, Man.
(у власному домі) Tel. JU 9-8808

ЗБУДУЙМО СОБІ ВЛАСНИЙ ДІМ

Правдою є, що проживаємо в часах, в яких кошти прожитку досягли найвищого щабля економічних висот, і мріею майже кожної людини, яка мандрує ще по „рентах" і чужих притулках є мати свою власну хату, тобто свій притулок. В сьогоднішнім часі набуття дому відбувається в цей спосіб, що купуємо новий дім за готівку (як хто її має) або через позичку, де позичаємо гроші на місячні сплати в різних „моргеджових" компаніях, яких в Канаді є велика скількість.

Пляни домів звичайно є пляновані архітектом або досвідченим архітектурним кресляром, і ці пляни відповідають всім стандартним вимогам, які є контрольовані урядом Канади й які є списані в книжці, що називається

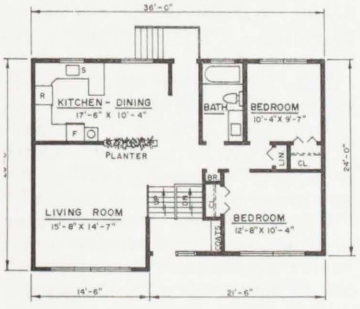

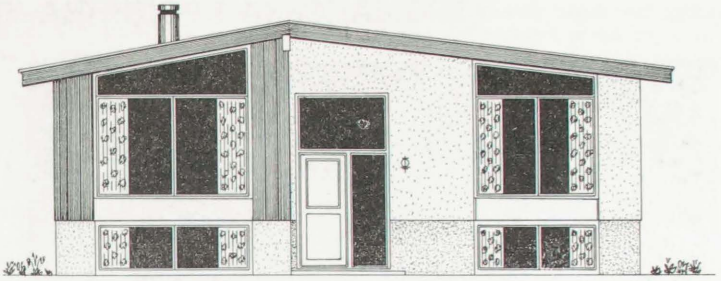

"Housing Standards". National Building Code of Canada.

Зовнішні архітектурні види домів є різного вигляду, це вже особистий смак кожної людини. Розміщення внутрішньої частини є головною точкою плянування. Поганий плян внутрі дому є тоді, коли наприклад ви хочете іти до їдальні чи кухні і мусите переходити через велику кімнату (living room), або вночі, коли вам потреба іти де туалетна кімната, ви мусите переходити із спальні через інші кімнати, кухню, їдальню чи велику кімнату (Living room), або коли до Вас заходять знайомі, з фронту прямо в велику кімнату, і там немає окремої кімнатки, щоб скинути галоші, повісити капелюх чи пальто, а звичайно всі ці „лахи" двигаєте аж до спальні і кидаєте на ліжко.

В сьогоднішньому числі подаємо плян підлоги (893 кв. фітів) як також фронтовий вид дому, який є взірцем доброго плянування. Беручи під увагу, що пивниця є висунена більше на поверхню, і великі вікна в пивниці, дають можливість побудувати додаткові кімнати, тоді в цьому малому домі має можливість проживати велика родина.

Крім цього в пивниці можна побудувати також і розвагову кімнату (Recreation Room), в якому можна мати (TV.) телевізор, бібліотеку, шахи, білярд і т. п. Великі вікна з фронту постачають багато денного світла, якого ми повинні мати. Стеля в великій кімнаті (living room) як також і в спальні на фронті є похилі як і дах, всі інші кімнати мають стиль в горозинтальному положенні.

Плян цього дому (Blue print) можна набути в автора цих рядків на адресу:

OREST ZASTAWNY
Box 273
Cudworth, Sask.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
членки відділу ім. Лесі Українки
в Брентфорді, Онт.
центральній управі Союзу Українок, провінціяльним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу й всьому українському народові!
Христос Народився!
Марія Іванець, голова **Анна Кримлянська** рек. сек.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
всім своїм приятелям — глядачам
В. В. Новак, управитель і **персонал**
TICKETS ON SALE AT BOX OFFICE 12 NOON TO 9 P.M. OR BY MAIL ORDER
METROPOLITAN
281 - 285 DONALD ST., WINNIPEG • WH. 2-7710

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів і нашим прихильникам
бажає
ЖІНОЧЕ Т-ВО ім. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
ВІДДІЛ у ВІННІПЕГУ
М. Кушнірик, голова **Л. Кутна,** секр. рек.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим покупцям і прихильникам
THE FASHION SHOPPE
Rzesnoski & Tucker
Ladies' Ready to Wear
Phone 638-4041 212 Main St. N. Dauphin

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

Світлина членок нового відділу в Четам. Сидять зліва направо: **Анна Боннар, Софія Просимяк, Олена Маковецька, доброд. Клеоніка Квасницька, о. митрат Касіян Квасницький, Іванна Іваночко, Надія Гаврилик.** Другий ряд: **Маруся Петрусенко, Василина Аримчук, Марія Петрусенко, Анастасія Сіра,** Домка Менкис, **Марія Тембаковська, Єлисавета Рижик, Дора Фернігов, Євгенія Ґонза.** Бракує н знимці: **Ізидори Хортів, Мрії Половик, і панни Аделі Маковецької.**

НОВИЙ ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Чатам, Онт.

Дня 20-го жовтня 1966 р. в домі п-ва Маковецьких, відбулись сходини жіноцтва, сестриць при церкві св. Івана Хрестителя. Присутніх було 17 осіб.

Головною метою сходин було зорганізування жіночого товариства, яке би належало до організації Союзу Українок Канади, подібно, як це є при наших церквах по всій Канаді.

Збори відкрила пані О. Маковецька і попросила до слова добр. К. Квасницьку, яка у своїм змістовнім слові пояснила ціль і завдання жіночих товариств, які в переважно гуртуються при церковних залях в Канаді.

Пані-добр. Квасницька підкреслила, що жіночі т-ва мають на цілі національне освідомлювання українських матерів через ріжні програми своєї діяльности. Лише національно свідомі матері-українки можуть належно виховати своїх дітей на добрих членів українського народу.

Присутні пані одноголосно й охоче погодились стати членками такого т-ва. Приступлено до вибору заряду. Рішено, що відділ Союзу Українок Канади в Четам буде носити ім'я славної української поетки Лесі Українки.

До заряду т-ва увійшли такі пані: Олена Маковецька — голова, Софія Просимяк — заст. голови, Іванна Іваночко — рек. секретарка, Анна Боннар — касієрка і фінан. секретарка разом. Освітні референтки — добр. Клеоніка Квасницька і Іванна Іваночко. Контрольна комісія — Анна Боннар, Євгенія Ґанза, Маруся Петрусенко.

По закінченні зборів, голова т-ва пані Маковецька гостила присутніх смачною перекускою і чаєм.

Іванна Іваночко.

ДЕНЬ СТУДЕНТА
Йорктон, Саск.

В неділю, 20-го листопада 1966 р. жін. т-во ім. О. Пчілки улаштувало імпрезу в честь українського студента. Українські студенти міста Йорктону від девятої до дванадцятої кляси включно з своїми учителями були в церкві на відправі св. Літургії, під час якої виголосив відповідну проповідь Всеч. о. В. Бойчук.

По відправі вірні зійшли до Народного Дому на спільний обід, що його приготовило жіноче т-во ім. Олени Пчілки. При головнім столі засіли організатори імпрези, гості та члени з заряду: о. В. Бойчук, добр. Бойчук, Онуфрій Кіндрачук, Михайло Кіндрачук (обидва з Саскатуну), п-во Г. Процишин, голова громади, д-р Цимбалістий, заст. голови, п. Ґреґорі — диригент церковного хору і пані Ґреґорі, пані Є. Погорлик — заст. голови жін. т-ва, пані Анаст. Лис— освітня референтка.

Пообідню програму відкрила пані А. Лис, яка й була предсідницею свята. Зібрану молодь вітала пані А. Цимбаліста від жін. т-ва ім. Олени Пчілки, Всеч. о. В. Бойчук та голова громади п. Г. Процишин. Присутніх на святі студентів було 45. Пані А. Лис представила кожного з них поіменно. Між студентами був голова йорктонського відділу СУМК — Роман Онуфрійчук.

Слово до студентів виголосив гість промовець з Саскатуну директор державної школи в Саскатуні, п. Михайло Кіндрачук. За обширну і цікаву своїм змістом промову зложила подяку прилеґентові добр. О. Бойчук.

В імені студентів зложила подяку жіночому т-ву за прийняття панна Маруся Шінківська. Другим промовцем до молоді був п. Ф. Кіндрачук з Саскатуну.

Свято закінчилось спільною молитвою за Божі дари.

Параскевія Семенюк,
кореспонд. секр.

ДЕНЬ ПОДЯКИ І СВЯТО КНИЖКИ
Ґримзбі, Онт.

Як кожного, так і цього року наша Прав. Громада св. Юрія, на закінчення своєї цілорічної діяльности улаштувала День Подяки, сполучивши його зо Святом Книжки і Преси. Імпреза відбулась 27 листопада 1966 р. в церковній залі.

Зрання, після Служби Божої, Всеч. о. Метулинський відслужив Молебен за здоровя членів громади та подяку Всевишньому, що так щедро благословив нашу громаду в цім році. По Молебні, громадяни перейшли до церковної залі на обід, що його приготовила господиня т-ва за поміччю членок.

Як минулого, так і цього року, День Подяки було сполучено з Святом

Книжки, що його приготовило жін. т-во, відділ ім. Княгині Ольги.

І так після слова о. настоятеля Метулинського на тему День Подяки, громадян та молоденької сумківки Лесі Новак, почалась програма Свята Книжки. Програмою День Подяки керував голова громади п. Степан Пейчев.

Програму Свята Книжки проводила заступниця голови пані Ліда Прокоменко, тому, що голова не була присутня.

Вступне слово прочитала Теофіля Дяковська. Хор української школи проспівав дві пісні — „Пошли нам Боже, маленьким дітям" і „Сидить ведмідь під липою" під проводом учительки української школи добр. Метулинської. Реферат про Книжку прочитала пані Л. Прокоменко.

Після реферату дівочий ансамбль, під бандуру молодого сумківця Євгена Метулинського і знову під проводом добр. Метулинської пріспівав дві пісні: „У містечку Богуславку" і „Білі каштани", а надпрограмово на домагання оплескуючи публики, хор української школи і молоденьких сумківок проспівали ще дві пісні — „Дозволь мені мати" і „Ходила я по садочку".

Наша громада має причину гордитись своїм доростом, молоддю, а разом треба бути вдячними тим, які докладають свої сили до того, щоб наші діти полюбили рідну мову і пісню.

Після програми відбулась розігравка на книжку, яку подарувала на ту ціль добр. Метулинська — „Іван Франко". Книжка принесла $20.40, які призначено на фонд журнала „Промінь".

В нашій дальшій праці, громада і жіноче т-во ім. Княгині Ольги приготовляємось до Листопадового Свята, яким закінчимо нашу річну діяльність за рік 1966.

Приходить час річних зборів, і над ними треба застановитись, бо від них буде залежати успіх нашої діяльности в наступнім 1967 році.

Т. Д.

З НЕСПОДІВАНКИ НА ПРЕСУ

В суботу, 24-го вересня ц. р. у вечірніх годинах, зійшлося багато приятелів та знайомих, як також велике число членів Української Православної Церкви Свв. Апостолів Петра й Павла в Ніягара Фалс, Онт., щоб разом із знайомими та приятелями з інших місцеостей привітати п-во В. Хлівняків, з нагоди набуття нового дому та побажати їм повного щастя та здоровя в ново-набутому домі.

Найперше настоятель Української Православної Церкви з Ніягара Фалс, о. С. Гуцуляк, поблагословив хату Церковним чином та побажав п-ву В. Хлівнякам, новим господарям дому, багато радости та успіхів у новонабутій хаті.

Після цього присутні засіли до вечері, де в дружній атмосфері продовжувалася ця несподіванка.

Під час вечері присутні гості й господарі не забули за рідну пресу, на що й зібрано $20.50. Зібрані гроші розділили так: $7.00 на „Вісник"; $7.00 на „Український Голос" і $6.00 на „Промінь".

Господарям дому, п-ву В. Хлівнякам, бажаємо успіхів, щастя та здоровя в новому домі, а всім жертводавцям щире спасибі.

С. Г.

ВШАНУВАННЯ ПІОНЕРОК У ТОРОНТО
Відділ ім. кн. Ольги

Культурно - освітні сходини відділу при Катедрі св. Володимира у Торонті присвячені значінню книжки і преси, як також вшануванню піонерок відбулись 17 листопада 1966 р. Збори відкрила голова пані Марія Божик молитвою „Отче наш". Голова програмового комітету пані Валентина Лавринюк кермувала програмою вечора. Д-р Зоя Плітас прочитала реферат пера пані Н. Когуської про духове і національне відродження нашого жіноцтва та яку важливу ролю відіграло при тому книжка і преса. Пані Марта Савченко і пані Ніна Козій з великим чуттям прочитали вірші „Хрест Волі" і „Признання" Ол. Неприцького-Грановського, „Молитва" Арх. Михаїла та „Слово чому ти не твердая криця" Лесі Українки. „Молитва" Влад. Михаїла зробила на присутніх особливе враження. Палкими благаннями до Господа, великою любов'ю до України та її народу сповнений вірш „Молитва". По прочитанню вищезгаданих віршів відбулося чайне прийняття на гарно накритих столах прикрашених свіжими квітами. Про це подбала шановна голова пані Марія Божик.

Шановні і заслужені піонерки пані Марія Гужда, голова базарового Комітету, пані Тетяна Тучак, пані Анастасія Стрільчук та пані Марія Дубінчук під час прийняття розповіли про тяжку, жертвенну працю при організовуванні громад, при будові церков, організації жіночих товариств та про харитативну працю. Розповідали про терпіння і труднощі, які довелося їм зазнати, будуючи поза межами батьківщини, церковне та національне життя. Добр. Є. Василів висловила глибоке розуміння, трудність піонерів в минулому, як також співчуття братам і сестрам нашим, які перебувають в Україні — „На нашій, не своїй землі". Пан інж. Іван Янішевський доцінюючи наших піонерів, насвітлив завдання нової еміграції ,яка продовжує почату піонерську працю. Голова Катедральної громади п. Микола Гетьманчук розповів про жахи і терпіння ,які переживав український народ під німецьким та комуно-московським окупантом під час другої світової війни та закликав до праці при св. нашій церкві.

Після усіх виступів голова п. Марія Божик запропонувала вшанувати піонерок многоліттям, що його гарно проспівали усі присутні. З свого боку піонерки відспівали многоліття як подяку. Не можна не згадати про дорогу для нас присутню під час вечора пані Анну Франко-Ключко, доньку нашого великого вченого, поета і письменника Івана Франка.

Є. Василів,
фін. секретарка.

МИЛА НЕСПОДІВАНКА
Лонґ Бренч, Онт.

22 жовтня 1966 р. о год. 8-ій вечора приятелі несподівано відвідали п-во Максима й Тетяну Шнайдруків в Лонґ Бренч, щоб привітати і побажати їм щастя в новонабутій хаті. П-ва Шнайдруків не було ще в цю пору вдома і їх синові припало приймати гостей. Коли господарі вернули додому, то застали приблизно 70 осіб за прекрасно накритими столами.

За вечерою всі насолоджувались смачними стравами. Під час перекуски коротке слово мав пан Паляниця — кум п-ва Шнайдруків, пан Байрачний — голова парафії св. Димитрія в Лонґ Бренч і пан Леник. В відповідь на це господарі подякували всім присутнім.

Відтак пані Крізель і пан П. Рудий передали п-ву Шнайдрукам дарунок у формі гарної лямпи і певної грошевої суми.

Пару слів про дорогих господарів. П-во Шнайдруки родом з Волині, перебувши воєнне лихоліття, прибули до Канади в 1948 р. Осилившись в Торонті, вони перше вчащали до кате-

дрального собору, а відтак в 1952 р. перенеслися до Лонґ Бренч, де збудували свою першу хату. Від першого дня стали членами і працівниками при церкві св. Димитрія в Лонґ Бренч. Вони не щадили матеріяльних засобів, ані свого часу, помагаючи при будові церкви. Пані Шнайдрук все була активною членкою відділу Союзу Українок ім. Софії Русової, а відтак його головою в продовж двох років. Пані Шнайдрук співала в церковному хорі, була членом батьківського комітету і в дорадчій раді при відділі місцевого СУМК-у.

Бог обдарував п-во Шнайдруків двома дітьми: сином Грицьом, який цього року почав вищі студії і донечкою Марусею, яка вчащає до народньої школи. Діти їх виховувались при церкві, вчащаючи до української і нед. шкіл. Грицьо є активним членом СУМК-у і був також його головою. Пан Шнайдрук працював активно, будучи членом церковного заряду.

Вищезгаданий вечір перейшов у прекрасному настрою. Якась мила атмосфера панувала серед присутніх, що мабуть лише можна пояснити тим, що родина п-ва Шнайдруків одна з цих, де кожний знайде зрозуміння, тепло й поміч. Це дійсно християнська родина.

Під час милої забави переведено збірку на пресу з чого призначено $20.00 на „Вісник" і $15.00 на „Проміть". Жертводавцями були: С. Климович, Мисків, В. Кидик, П. Леник, Ф. Сливка, П. Рудий, В. Гуцуляк, Романюк ,Розсохальський, Байрачний, Каленчук, Пінчук, Стецин, М. Паляниця, Козловський, І. Леник, М. Стрижовець, А. Крізель, Дугий, В. Ринда, М. Шнайдрук, С. Лантух, В. Лапко, І. Шламак, Борискевич, І. Лянгер.

На признання заслуговують пансво Ф. Крізел і П. Рудий, які поклали стільки труду, щоб цей вечір був успішний.

І. Лянгер.

Бл. п. РОЗАЛІЯ СТЕФАНЧУК

Наше жіноче т-во ім. О. Басарабової в Келгари втратило ще одну щиру членку. В середу раненько, 2-го листопада 1966 р. відійшла у вічність Розалія Стефанчук.

Покійна походила з дому Воробець, з села Настасів, повіт Тернополь. До Канади приїхала 1929 року до брата. Згодом вийшла заміж за Василя Стефанчука. Разом виховували вони двох синів — старший Петро учителем в публичній школі, а другий працює в

Бл. п. Розалія Стефанчук

офісі. Чоловік Розалії помер 1953 р. і Покійною всі ті роки опікувались сини.

Розалія Стефанчук належала до жін. т-ва, церковної громади і була загально шанованою серед усіх нас, жертвенна і трудолюбива для громадської праці.

Залишила Покійна в смутку двох синів, невісток ,трьох унуків і рідного брата Франка і братову у Келгарі.

Похоронні відправи — в пятницю вечером Панахиду, а в суботу похоронну Богослужбу відправив Всеч. о. М. Фик, співав церковний хор під проводом пані Кобильник. Тіло Покійної спочило поруч могили її чоловіка на цвинтарі Квінс Парк.

Після похорону жіт. т-во улаштувало похоронний обід в память Покійної та зложило 10 дол. на невянучий вінок на журнал „Промінь".

Учасниця похорону.

НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Дня 6-го листопада, в неділю вечером 1966 року, відділ ім. Олени Пчілки в Норт Бетлфорд, Саск., мав нагоду вітати в себе голову Союзу Українок, пані А. Токарик.

Стіл був прибраний святочно, а посередині пишались гарні осінні квіти. Голова місцевого відділу пані К. Друль привітала голову Союзу від членства нашого відділу, вручила їй корсаж та покликала добр. Галю Зузак представити дорогу гостю. Галя Зузак розказала про організаційну активність пані А. Токарик і покликала її до слова.

Пані А. Токарик у своїй двогодинній доповіді зазнайомила докладніше членок із працею Союзу Українок, як також вона поділилася своїми враженнями з її побуту на Конференції в Тегерані, та з своєї подорожі на Україну. Пані К. Маліцька подякувала пані А. Токарик за її цінну доповідь. Після того слідувало чайне прийняття. Молоді пані-членки розносили-подавали всім смачну та гарно приготовану перекуску.

Зібраних з перекуски $46.25 призначено на організаційний фонд Союзу.

У дружній атмосфері і в приємній гутірці до пізної ночі провели членкині свій час з нашою гостею і розійшлися домів вже пізною ночею.

Це дійсно був великий святочний день для нашого відділу і дуже рідкісна нагода гостити в себе голову Союзу Українок Канади.

Галя Зузак,
реф. „Променя".

З ГОСТИНИ ПАНІ О. БУЧКОВСЬКОЇ в Реджайні, Саск.

Що може бути більш радісного, як зустріч з правдивими, щирими друзями, або гостити когось з них?

І так до нашого міста загостила всім нам знана і загально люблена пані М. Бучковська з Вінніпегу. Приїхала вона у відвідини свого брата та братову з родиною — С. Онишків.

Та пані Бучковська крім родини має в Реджайні багато сердечних друзів, які улаштували для неї гостинне прийняття в домі пані Марії Корпан.

Після теплих вітань, гостини, товариської гутірки пані М. Андрейчук звертаючись до присутніх запропонувала, щоб таку радісну хвилину відмітити добрим ділом — збіркою пресового фонду на журнал „Промінь". Зібрано $15.00.

Нам було дуже радісно і приємно вітати в нас пані М. Бучковську. Вона тут колись давніше жила і в початках організаційного руху в Реджайні була одною з його перших членок Т-ва Просвіти і Української Православної Церкви, так і жін. т-ва Доньки України.

Марія Корпан.

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

СВЯТА ВЕЧЕРЯ СКЛАДАЄТЬСЯ З ТАКИХ СТРАВ:

Кутя, борщ, студенець з риби, вареники з картоплею, капустою і сливками, голубці з рижом або гречаними крупами, печена риба начинювана, губи, фасоля варена, узвар, колачі, пампушки з маком, медівник.

Кожна господиня має свій спосіб виготовлення свят-вечірніх страв.

ХАРКІВСЬКИЙ БОРЩ НА ОЛІЇ
(На Святий Вечір)

1 червоний буряк, 1 морква, невелика, 1 корінець петрушки, невеликий, 6 цибуль, середніх, ¼ горнятка олії (Мазола або Сефло), 1 горнятко вареної фасолі, 2 картоплі, середні, 2 до 3 горнятки покраяної капусти, 1 горнятко помідорового соку. Сіль і перець до смаку. Цитриновий сік. Зварені сушені грибки.

Покраяти буряк, моркву і петрушку на тонкі пасочки. Цибулю покраяти на дрібно. Розігріти олію в пательні й дати туди всю покраяну городину. Все це добре підсмажити, мішаючи, щоб не пригоріло. Виложити підсмажену городину до баняка, дати фасолю і налити стільки кипячої води, кілько потрібно, посолити і варити щоб городина зварилася. Після цього дати покраяну картоплю і ще трохи поварити. Додати капусту і дозволити покипіти трошки, але щоб капуста не переварилася. На кінці додати помідоровий сік, привести до кипіння і заправити борщ до смаку сіллю, перцем і цитриновим соком.

До кожної тарілки з борщем дати покраяний, зварений сушений гибок.

КУТЯ НА ШІСТЬ ОСІБ

Один фунт білої пшениці (тепер продається в крамницях готова обчищена з лушпини). Сполоскати в кількох водах, аж вода стане чиста. Висушити в печі. Залляти зимною водою і варити. Коли закипить, зібрати шуму і дати дрібку соли. Час від часу мішати, коли вариться і доливати кипячою водою. Коли зерно розпускається то кутя готова.

Змолоти на машинці до мяса горня спареного смаку, засолодити медом і додати до як кому смакує. Можна дати також мелених оріхів. Дехто любить кутю тільки з медом, без маку. Мед розправити в кипячій воді і додати стільки, щоб була до смаку.

Різдвяний завиванець

Цей завиванець відмінний від звичайного тим, що складається з трьох малих завиванців, сплетених у косу. Подану овочеву начинку можна замінити на макову, як хто бажає.

1 ложечка цукру, ¼ горнятка літеплої води, 2 коверті скородіючих дріжджів, 1 горнятко літеплого спраженого молока, ¾ горнятка муки, ½ горнятка масла, ¾ горнятка цукру, 4 жовтки, 2 цілі яйця, 1 ложечка соли, 1 ложечка ванілії. Терта шкірка одної цитрини, 4½ до 5 горнят пересіяної муки.

Розмішати цукор у літеплій воді, посипати по верха дріжджі і дозволити постояти 10 хвилин. Додати літепле молоко і муку. Добре вимішати, накрити і поставити в теплім місці, щоб розчина підросла.

Утерти масло з цукром на пухку масу. Убити жовтки і цілі яйця разом. Змішати їх з утертим маслом і цукром. Додати підрослу розчинку, сіль, ванілію і терту шкірку з цитрини. Добре все разом вимішати. Замісити мукою і вимісити докладно. Накрити і дозволити підрости у теплому місці. Коли тісто подвоїлося, помісити, накрити і знову дозволити підрости. У міжчасі приготовити таку начинку:

1 горнятко або більше січених родзинків, ½ горнятка січених черешень

З ПРИВІТАЛЬНОЇ ГОСТИНИ
Монтреал, Кве.

На 6. XI. 1966 р. відбулась заплянована перша візита заряду відділу Доньки України до пані добр. Симчич, дружини Всеч. отця С. Симчича, що недавно був назначений другим отцем-настоятелем Св. Софійського Собору. Із заплянованої скромної візити заряду вийшла спонтанна участь членок і учительок рідної школи в цих відвідинах. Присутність було 52 особі.

Голова товариства пані Г. Сенишин привітала шановну пані добродійку і отця Стефана старим українським звичаєм хлібом і сіллю та побажала всього найкращого в „неспокійнім Квебеку". Опісля були вручені гарні дарунки з кераміки і вишивана доріжка.

Пані добродійка була дуже зворушена несподіванкою і зазнайомлювалася з поодинокими членками. Вечір пройшов в дуже дружній атмосфері серед співів і жартів.

Епіфанія Савицька,

З ГОСТИНИ НА „ПРОМІНЬ"
Монтреал, Кве.

П-ство Іван і Анастасія Ґиричі, довголітні члени Собору св. Софії запросили своїх найближчих приятелів до свого гостинного дому на обід. Було це 20-го листопада 1966 р.

При обіді, доньки п-ва Ґиричів — Євгенія й Ірина піднесли тост за здоров'я родичів з нагоди 35-річчя їх подружжя. При цій нагоді п. Г. Валькович ,щоб відмітити це родинне свято запропонував провести збірку на голосника до Собору. Зібрано $32.00. П-во Іван та Анастасія Ґиричі жертвували від себе 5 дол. на журнал „Промінь". П-во Ґиричам бажаємо довгих і щасливих літ!

А. Колісник.

ДЕНЬ ПОДЯКИ І СВЯТО КНИЖКИ
Мензі, Ман.

Відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки улаштував День Подяки і Свято Книжки в неділю 16-го жовтня в приміщенні Українського Народного Дому.

Програма імпрези була скромна і почалась в 7.30 вечора Молебнем, що його відслужив Всеч. о. Швець, благословив плоди та виголосив відповідну проповідь.

Реферат на Свято Книжки виголосила голова т-ва, пані Мірта Друль. Вірш — „Люблю книжку" віддеклямувала Марта Чвалюк. По цім членки подали перекуску і чай. Імпрезу закінчили відспіванням українського гимну.

Емілія Пелешок.

(glaged), ½ горнятка січених горіхів, ½ горнятка цукру, сік одної цитрини.

Хто любить грубо наложену начинку ,треба додати трохи більше овочів і горіхів, ніж подано вище, або можна домішати горнятко добре відцідженого ананасу (крашд пайнепл) до начинки. Змішати всі вище подані складники і поставити в тепле місце, найкраще над парою. Начинка повинна бути тепла, щоб тіста не захолодила.

З вище поданого тіста можна зробити один великий завиванець або два менші, які завсіди краще вдаються. Розділити тісто на половину на два завиванці. Кожну половину покраяти на три частинії. Розкачати начинку на всі три прямокутники і зліпити кожний на довгий валок. Сплести всі три валки в косу і вложити у висмаровану форму. Другу половину тіста виробити так само. Дати до теплого місця, щоб завиванці підросли і подвоїлися. Посмарувати верх яйцем і посипати січеними мігдалами. Пекти спочатку у гарячій печі (375 ст.) тільки 10 хвилин, щоб тісто скоро рушило і запеклося. Після того знизити температуру до 325 ст. на 20 хвилин, пізніше знову знизити до 300 ст. і пекти 15 до 20 хвилин. Кожна господиня знає свою піч і може відповідно регулювати тепло. Це печиво швидко припалюється, тому треба знижувати температуру. Коли готове, дозволити постояти у формі кілька хвилин. Тоді вийняти обережно на застелену подушку і вихолодити.

МЕДІВНИК ПУХ

½ горнятка жовтого цукру, 2 ложки масла, 1 горнятко топленого меду, 5 яєць, 1 горнятко квасної сметани, 2½ горнят кейкової муки (пересіяної, відтак зміреної), 2 ложечки соди до печива, пів ложечки соли, 1 ложечка цинамону.

Утерти цукор з маслом до білости. Додати мед і дальше вбивати. Відділити жовтки від білків. Додавати по одному жовткові до маси і за кожним добре вбивати. Муку пересіяти з сухими складниками і додавати по трошки до маси вимішуючи добре. По муці додати по трохи сметани, вимішувати і знова додавати муку і сметану аж доки все не зужиється. На кінці уважно завинути в масу вбиту піну з білків. Не вбивати маси, тільки легко загортати і завивати піну, доки вся рівномірно не розмішається. Від того залежить пухкість медівника. Виложити у вимащену форму і пекти у вільній печі (325 ступнів) одну годину. До печі не заглядати першої пів години.

TRADITIONAL KOLACH

Це припис в англійській мові з книжки "Cooking Ukrainian Style" видання відділу Союзу у Ванкувері.

Ред.

1 teaspoon sugar, ½ cup lukewarm water, 1 pkg. yeast, 2½ cups lukewarm water, 4 eggs (beaten), 1 tablespoon salt, 3 tablespoons sugar, 3 tablespoon oil, 8½ cups flour.

Dissolve the sugar in lukewarm water and sprinkle yeast over it. Let stand for 10 minutes. Combine the softened yeast with lukewarm water, beaten eggs, salt, sugar and oil. Mix in the flour and knead until it is smooth and elastic. The dough should be just a litle stiffer than for bread. Cover, let rise in a warm place until double in bulk. Punch down and let rise again.

This recipe will make 2 round kolachi. Divide the dough into 4 equal portions and shape each portion as directed below.

Grease well a round pan 9¼ by 2 inches. Take one portion of the dough and divide it into 5 equal parts. Roll out 3 parts about 36 inches long with thickness twice the size of a pencil. Braid these 3 lengths. Join ends and place in a pan leaving a one inch space around the edge of the pan. Now take the other 2 parts and roll in the same manner as above. Take these 2 lengths and entwine, starting at the centre and working from left to right. Now turn your entwined lenght around and repeat. Join ends and place in the pan in the one inch space next to the braid. This makes the base for the kolach.

Take the second portion and make 6 equal pieces of dough, roll out each piece to about 38 inches long with the same thickness as above. Now take 2 lengths and entwine, starting at the centre working from left to right. Turn and repeat. Using the remaining 4 lengths, repeat the entwining by two as above. Now you have 3 entwined lengths. Starting at centre and working from left to right take the 2 entwined lengths that are on the left and cross them over onto the length that is on the right. Repeat until that half is entwined. Turn and repeat.

Neatly join the entwined length and place on top of the base already in the pan, making sure that the length is placed in an even circle. Press down lightly so it would stick to the base.

Put in a warm place to rise until almost double in size. Glaze it with a beaten egg and bake at 350°F for 45 minutes or until golden in color.

Work the other two portions as directed above to make the second kolach.

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

Біла камізелька барвно вишита

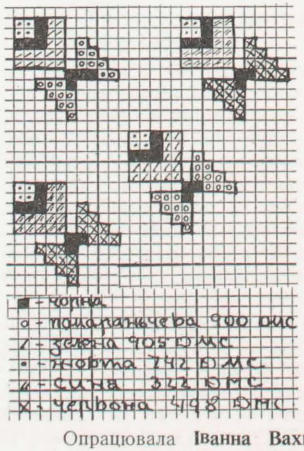

Опрацювала **Іванна Вахна,** голова Філії Музею Союзу Українок в Торонто.

CANADA

СВІДОЦТВО КАНАДСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В МІНІАТЮРНІЙ ФОРМІ

Якщо Ви є канадським громадянином, Ви можете отримати мініятюру свого свідоцтва канадського громадянства, яке матиме на звороті місце на Вашу фотографію та підпис. З огляду на його малий розмір, це свідоцтво можна легко носити в торбинці, або в гаманці, і воно може бути зручним для Вашої ідентифікації.

Ці свідоцтва в мініятюрній формі можна отримати в найближчому Суді Канадського Громадянства. Суди Канадського Громадянства, що є для Вашої обслуги знаходяться в: **Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Sudbury, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton and Vancouver.**

Зверніться негайно до тих установ та розвідайтесь докладно, як Ви можете дістати мініятюрне свідоцтво для Вашого гаманця або торбинки.

Міністер Внутрішніх Справ Канади

P 63D
MALANCHUK MRS N JAN 67
10959-117 ST
EDMONTON ALTA

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
KARASEVICH & RADCHUK
BARRISTERS & SOLICITORS
711 McIntyre Block WH 2-2414
Winnipeg 2 WH 2-2415

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
ВАСИЛЬ БОГОНОС
Окуліст і оптометрист, екзамінує очі
615 Selkirk Ave. (Selkirk & McGregor)
Winnipeg, Man. Phone JU 23286
Вечорами після замовлення.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
читачам „Променя"
ВЗАЇМНА ПОМІЧ,
УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО
ЖИТТЄВОЇ АСЕКУРАЦІЇ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
MARION HOTEL
28 кімнат з ванною, дві залі на бенкети, конвенції та весілля.
Велика площа для паркування.
Г. І. Марко, власник-управитель
393 Marion St. **Phone CE 3-1477**
St. Boniface, Man.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від
ZAWIDOSKI FUNERAL HOME
724 Selkirk Ave., Phone JU 9-4911
WINNIPEG

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
засилає всім своїм кліентам
Я. О. Масцюх
АДВОКАТ І НОТАР
Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.
618 McIntyre Blk. **Office Phone WH 3-0416**
Winnipeg, Man. **Res. Phone JU 6-3974**

„Веселих Різдвяних Свят"

Це справляє нам велику приємність привітати кожного із наших покупців в цю пору року та побажати вам і вашим святочних днів повних радости. Найщиріші побажання від персоналу й управи Сімпсонс-Сірс.

SIMPSONS-SEARS